11 April 2023

90 jaar BETSIE!

VAN HARTE GEFELICITEERD

BETSIE'S LEVENSLOOP

Van 1933 tot nu

DOOR DE JAREN

een foto tijdreis

speciale verjaardagseditie

INHOUD

04 | feiten

06 LEVENSLOOP

30 | levensboom

36 | interview

38 | door de jaren

32 WONINGEN

62 | met de tijd mee

HUISDIEREN 50

64 | doorgeven

66 | acht gouden tips

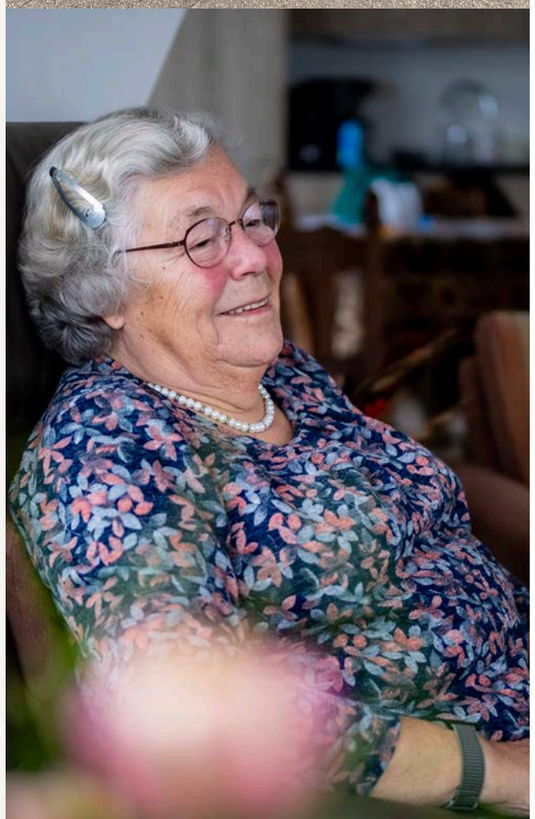

60 WIST JE DAT...

72 | recepten

74 | verjaardagen

VOORWOORD VAN DE REDACTIE

Hallo lezers en in het speciaal Betsie!

Voor je ligt de speciale en eenmalige uitgave van de glossy 90 jaar Betsie! Samengesteld ter gelegenheid van de 90e verjaardag van Betsie, onze lieve moeder, oma en overgrootoma. 90 jaar, een prachtige leeftijd!

In deze glossy vind je o.a. een levensloop, een levensboom en prachtige foto's. Je wordt meegenomen langs de verschillende plekken waar Betsie heeft gewoond. En een rubriek wist je dat Betsie... ? mag natuurlijk ook niet ontbreken.

We hopen dat deze glossy niet alleen voor Betsie, maar voor velen een mooi naslagwerk zal zijn.

Namens de redactie,

veel leesplezier!

Lieve groeten,

de kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen

Speciale dank aan iedereen die heeft meegewerkt aan deze glossy!

DINSDAG 11 APRIL 1933

FEITEN

OVERIJSELSCH DAGBLAD

No. 4212 - Vrijdag 14 April 1933

Burgerlijke Stand

DALFSEN.

Ondertrouwd: G. van Leussen en C. Schutte.
Geboren: Gerhardus Jozephus, z. v. J. W. Ulkeman en M. J. Tiggelhoven (Rechteren); Jentje, d. v. J. Boesenkool en G. de Boer (Oudleusen); Derkje, d. v. W. Brinkman en B. Kragt (Gerner); Beerdje, d. v. E. Meijer en D. Elzerman (Rechteren); Gerrigje, d. v. D. Schuurman en G. Klompenmaker (Gerner).
Overleden: G. Kooiker, 45 jr.

11 APRIL IS DE 101E DAG VAN HET JAAR

Het was volle maan die nacht

Het was een behoorlijk zonnige en lekker warme (max 21,4°C) dag met 5 uur zon. De lucht was onbewolkt, er was een matige wind (3 Bft).

Betsie haar sterrenbeeld is Ram

In de Chinese kalender was 1933 het jaar van de haan (You)

16 verjaardagen in de Goede Week en met Pasen

- witte donderdag: 1963 · 1968 · 1974
- goede vrijdag: 1941 · 1952
- stille zaterdag: 1936 · 1998 · 2009 · 2020
- 1e paasdag: 1971 · 1982 · 1993 · 2004
- 2e paasdag: 1955 · 1966 · 1977

In 1933 was er geen witte kerst

Er zijn 31 verschillende kabinetten geweest sinds de geboorte van Betsie
inclusief het huidige

In 1933 had Nederland 8.237.000 inwoners

Niet alles was even duur als vandaag de dag:

- 1 kilo Aardappelen - €0,03 (*f* 0,07)
- 1 heel Brood; gesneden - €0,08 (*f* 0,18)
- 1 kilo Kaas; belegen - €0,44 (*f* 0,97)
- 1 Kippenei (middelgroot) - €0,03 (*f* 0,07)
- 500 gram Koffie - €0,34 (*f* 0,75)
- 1 liter Melk - €0,06 (*f* 0,13)
- 1 kilo Riblappen - €0,66 (*f* 1,45)
- 250 gram Roomboter - €0,22 (*f* 0,48)
- 1 kilo Suiker - €0,24 (*f* 0,53)

PROVINCIALE OVERIJSSELSCHE EN ZWOLSCHE COURANT

No. 86. Eerste van 4 bladen

Abonn.prijs v. Nederland f 2.25 p. kw., 17½ ct. p. week Donderdagabonn. 60 ct. p. kw. Afzonderl. nrs. 5 ct. Uit. N.V. Drukkerij en Uitg. v. d. Erven J. J. Tijl, Zwolle. Telegr.-adr.:Tijl. Tel. 101 (3 lijnen) Postrek. 3106

Advertenties 25 cent per regel. Bewijsnummer 5 ct. Handelsadvertenties: tarieven op aanvraag verkrijgb.

Dinsdag 11 April 1933

Buitenland

Tijd van kentering

Veranderd uiterlijk en innerlijk. Beteekenis voor onze inzichten.

GROOTE veranderingen naar het uiterlijk zoowel als innerlijk maken, dat deze tijd aan allen, die hem beleven elk houvast dreigt te ontnemen. De waarden veranderen vlug en voortdurend en zij schommelen niet maar even heen en weer, doch met schokken, die een absolute ommekeer beteekenen.

De oorlog heeft van ons allen pacifisten gemaakt, ieder volgens zijn eigen nuance en naar zijn aard, idealistisch of practisch, maar tegen den oorlog zelf waren wij nagenoeg allen. Het kwam ook vóór 1914 wel voor, dat men den oorlog als noodzakelijk kwaad ontkende, en er bestonden brochures zoowel als litteraire protesten tegen den oorlog. Bekend is Vosmaer's gedicht op een voorval uit den oorlog van 1870, toen de prince impérial, Napoleon III's zoon „Loulou", op het slagveld kogels opraapte, wat in eenige Fransche bladen met ophef vermeld werd. Van zijn kant heeft ook Multatuli tijdens zijn verblijf aan den Rijn in de eerste oorlogsmaanden in 1870 den opmarsch der Duitschers gezien en met scherpe commentaren voorzien.

Wat destijds diepen indruk maakte, is later verflauwd, andere oorlogen volgden en maakten minder indruk. De oorlog in Zuid-Afrika met haar avontuurlijke vervolgingen en doorbraken door de linies leek uit de verte niet zoo verschrikkelijk, en had veel dat op de fantasie werkte. Wat de Russen en Japanners uitvochten en de Balkanlanden, was niet zoozeer gruwelijk.

Dat werd anders, toen het centrum van onze beschaafde wereld, West-Europa, vier jaar lang de plaag onderging van oorlog en vernieling, van uithongering en uitputting, met het resultaat, dat de overwinning min of meer bij verrassing werd behaald na heel veel wisselende kansen. Toen ontwaakte de afschuw opnieuw en met groote hevigheid, terwijl daarbij de overtuiging veld won, dat deze methode der wilden om gelijk te krijgen niet meer beantwoordde aan onze begrippen en gevoelens van beschaving. Men redeneerde ook, afgezien van alle ethische en morele overwegingen, dat deze wijze van geschillen beslechten te duur kostte en daarom als onredelijk veroordeeld moest worden.

Veertien jaar lang heeft men in alle landen betoogd en geredeneerd, men heeft Wilson's Volkenbondsgedachte uitgewerkt en uitgebouwd, en in verenigingen propaganda gevoerd voor deze gedachte en haar ontwikkeling in de practijk. Erkend werd, dat er voorzorgen moesten zijn, zooals elke staat en staat politie onderhoudt tegen onsociale elementen, maar dat in het algemeen de oorlog ondoelmatig was en afgedaan had. Vooral het jonge geslacht hield zich nauwelijks in en verweet zijn ouders, dat dezen den oorlog gemaakt hadden. In allen ernst werd betoogd, dat de oorlogsjaren een diepe kloof hadden gemaakt tusschen twee generaties.

Twijfelaars geloofden daaraan niet goed en conservatief genoemde staatslieden handelden naar dat ongeloof. Zij argumenteerden, dat vooral de sovjet-republiek, die het eerst den oorlog absurd had genoemd, inconsequent werd door opnieuw zijn leger toe te rusten met het oude motief van voorzorg. Italië zorgde ook voor zijn pantser en sloeg toms met den sterken arm naar een kleinen buurman, dien het van ongelijk wilde overtuigen.

Nu is het Duitsche volk opeens weer tot zijn oude keizerlijke militaire voorliefde teruggekeerd, waarbij juist de jeugd zich het sterkst doet gelden, de jeugd, die nu allerlei verwijtingen richt tot de ouders, die veertien jaar lang verzoening politiek voerden. Nu gaat men ook weer terug tot de oude gedachtenwereld, waarin de studentenduels passen, die moed, zelfbeheersching en wilskracht heeten te kweeken. Van hooger hand worden deze duels aangemoedigd, waarbij bepaalde kringen bevoorrecht worden. Want de jonge menschen, die moed getoond hebben in de „mensur" en daarvan de sporen in litteekens op hun gezicht dragen, behoorend tot bevoorrechte standen in het vroegere keizerrijk, zullen op den duur evenals dat vroeger het geval was, uitverkoren worden tot de hooge ambten.

Bekend geworden is de scherpe plaat van den Münchener „Simplizissimus", uit den tijd van de Marokko-crisis omstreeks 1911, waarop Duitsche diplomaten stonden afgebeeld met mooie litteekens op de wangen naast Britsche staatslieden met intelligente koppen. Het onderschrift liet niets aan duidelijkheid te wenschen over: „de oorzaak van onze (n.l. de Duitsche) echecs".

Moed, zelfbeheersching en wilskracht, getoond en gekweekt op den „Paukboden", de duelzaal, zijn niet voldoende in den modernen strijd der diplomatie en zelfs niet in den oorlog, zooals gebleken is. Want de zelfopoffering der democratie heeft gewonnen van de gehoorzaamheid der onderdanen.

Intusschen staan wij voor deze nieuwe inzichten, en voor de vraag, wat wij in onze democratieën moeten doen, nu de tyranniek bestuurde landen de voorkeur blijken te geven aan het opvoeden van het volk tot den moed der vechterbazen. Moeten wij onze kinderen opvoeden, zooals het nu gaat, in den geest van rede en moraal volgens de gedachte van het moderne volkenrecht of moeten wij, gedwongen tot afweer, ook het roer omgooien en nog eens weer van koers veranderen? Moeten wij ook den moed aankweeken met de bestemming voor den kamp van mannen voor het beslechten van geschillen? Alles in ons verzet er zich tegen, maar de ervaring heeft geleerd, dat de furie, die in menschen elders is gevaren, geen rekening houdt met ethische en redelijke argumenten, doch alleen met eigen wapenen kan worden gekeerd.

HET OPRUIMEN VAN ERZBERGER

Moordenaars begenadigd.

Het persbureau bij het Badensche staatsministerie deelt mede: De kamer voor strafzaken van het „Landgericht" Offenburg heeft op grond der jongste amnestieverordening de bij de „Beseitigung" van Erzberger betrokken personen buiten vervolging gesteld. Daardoor kunnen zij na lange jaren weer ongehinderd den Duitschen bodem betreden.

In dit stuk is dus officieel een politieke moord als net uit den weg ruimen van een hindernis vergoelijkt en zelfs goedgepraat. In 1918 mocht hij voor vorsten en hooge militairen, die de vlucht namen, de zustanjes uit het vuur halen.

DE MOORD OP ROTTER

Uitlevering gevraagd.

Naar het „Neuigkeits Weltblatt" uit Vaduz meldt, heeft Liechtenstein telegrafisch de uitlevering gevraagd van de in Vorarlberg gearresteerde deelnemers aan den overval op de gebroeders Rotter.

De Duitsche eenheid.

In het Duitsche rijksdepartement van binnenlandsche zaken wordt met „rijksburgerschap" voorbereid, dat in de plaats zal komen van 't tot dusver gebruikelijke „staatsburgerschap" der verschillende Duitsche landen.

ENGELAND EN DUITSCHLAND

Geen concessies aan Duitschland.

De Britsche premier Mac Donald heeft in antwoord op een vraag in het lagerhuis over den stand van de onderhandelingen over het viermogendheidenverdrag verklaard te meenen, dat het onderwerp in den loop van het debat over de verdaging van het huis, Donderdag a.s., ter sprake zal worden gebracht.

Een afgevaardigde vroeg den premier of hij wel overwogen heeft dat elk verdrag, dat een of andere concessie aan het tegenwoordige Duitschland doet, onmiddellijk door het Britsch volk zal worden afgewezen.

Mac Donald heeft hierop geantwoord, dat hij met dit feit bekend is, maar dat het huis zeer goed weet dat geen enkel dergelijk verdrag in overweging is genomen.

NORMAN DAVIS VERTELT

Indrukken uit Berlijn.

Norman Davis heeft na zijn terugkeer uit Berlijn aan een medewerker van den „Matin" zijn indrukken medegedeeld. Hij zeide o.a., dat hij in de eerste plaats moest zeggen dat hij over het geheel gerustgesteld was teruggekeerd. Men had wellicht eerst gevreesd, dat de nieuwe regeering in Duitschland een duidelijke scheidingslijn zou trekken tusschen haar politiek en die van haar voorgangsters. Davis heeft echter de overtuiging gekregen, dat Hitler de besprekingen wenscht voort te zetten. Er bestaat geen enkele reden, dat Duitschland van de ontwapeningsconferentie of de internationale economische conferentie weg zou blijven. Een gemeenschappelijke actie is mogelijk, wanneer de hiervoor in aanmerking komende regeeringen het initiatief nemen.

Over zijn besprekingen in Parijs zeide Norman Davis, dat naar zijn meening noch Daladier, noch Paul Boncour een Duitsch-Fransche overeenstemming in het bijzonder en een internationale regeling in het algemeen iets in den weg zouden leggen. Davis heeft aan de leden der Duitsche regeering verteld, dat de Franschen een oprechte ontwapening wenschen en dat een wederzijdsche goede wil noodzakelijk is om succes te hebben. Aangezien men het ontwapeningsvoorstel van Mac Donald algemeen als grondslag voor de discussies aanvaard heeft, mag men aannemen, dat overeenstemming kan worden verkregen.

DUITSCHLAND EN FRANKRIJK

Fransche gezant naar Parijs vertrokken.

Het vertrek van den Franschen gezant in Berlijn, François Poncet, naar Parijs, dat onmiddellijk na zijn eerste onderhoud met rijkskanseller Hitler plaats had, heeft in politieke en parlementaire kringen verschillende geruchten te voorschijn geroepen. Men zag hierin een bewijs, dat de besprekingen tusschen Poncet en Hitler van sensationeelen aard waren geweest en voor de ontwikkeling der Duitsch-Fransche betrekkingen van beslissende beteekenis waren.

In goed ingelichte, Fransche kringen verklaart men echter, dat de gedachtenwisseling zich niet verder uitgestrekt heeft dan tot een kennismaking. Hitler heeft den Franschen gezant uiteengezet, hoe naar zijn meening de betrekkingen tusschen beide landen geregeld moesten worden. Overeenstemming tusschen beide landen is zeer goed mogelijk.

DE FRANSCHE FINANC. SCHANDALEN

Marsal aangeklaagd.

Op een klacht van een aantal aandeelhouders der Banque Commerciale de l'Ouest Africain, die zich civiele partij had gesteld, is de Fransche oud-minister-president François Marsal, president-commissaris, en een aantal commissarissen dezer maatschappij in staat van beschuldiging gesteld wegens misbruik van vertrouwen.

Marsal was de formateur van het eendaagsche kabinet (10 Juni 1924), dat getracht heeft Millerand te handhaven als president der republiek, maar daarin niet slaagde.

De ramp van de „L'Atlantique".

De handelsrechtbank van het Fransche Seine-departement heeft uitspraak gedaan in het proces inzake de „L'Atlantique".

De rechtbank, van oordeel zijnde dat de oorzaak van den brand niet voldoende is opgehelderd, heeft drie deskundigen aangewezen, die de opdracht hebben het wrak te onderzoeken en mede te deelen of het herstelbaar is, en zoo ja, de kosten der reparaties te begrooten.

De rechtbank verklaarde zich bevoegd voor de behandeling van het geheele proces.

De kathedraal van Sofia, die in 1925 door een aanslag grootendeels vernield werd, is thans herbouwd en ingewijd. De kerk was genoemd naar St. Nedelia en was een der oudste Grieksch-Katholieke kerken van Boelgarije.

BELANGRIJKSTE NIEUWS

Ontbinding van afdeelingen der Duitsch volkspartij en overgang naar de nat. soc. in West-Duitschland. (Telegrammen)

Norman Davis oordeelt hoopvol over de betrekkingen tusschen Berlijn en Parijs. (Buitenland)

Het plotselinge vertrek van den Franschen gezant te Berlijn naar Parijs geeft aanleiding tot sensationeele geruchten. (Buitenland)

Anti-Duitsche betoogingen in Posen. (Telegrammen)

Von Papen moet te Rome aan Pacelli hebben voorgesteld, dat er een nieuwe katholieke partij in Duitschland gevormd zal worden (Buitenland)

Er zijn weer gevechten ontstaan in China bij den Grooten Muur. (Buitenland en Telegrammen)

Dr. Henry van Dyke, oud-Amerikaansch gezant in Den Haag, is overleden. (Buitenland)

Neger-opstootjes in Harlem (New-York.) (Telegrammen)

Dr. J. K. Okma wordt Dinsdag a.s. als burgemeester van Kampen geïnstalleerd. (Kampen.)

Een mededeeling van B. en W. van Zwolle betreffende de verbouwing van het Sophia Ziekenhuis. (Zwolle.)

EINSTEIN NAAR SPANJE

Als gewoon hoogleeraar.

Uit Madrid wordt bericht, dat Albert Einstein het aanbod van het Spaansche ministerie van onderwijs heeft aangenomen, om gewoon hoogleeraar te worden aan een universiteit in Spanje, waar hij dan onder voortzetting van zijn wetenschappelijken arbeid colleges zal houden.

EEN NIEUWE KATHOLIEKE PARTIJ

Von Papen bij Mussolini en Pacelli.

De Duitsche vice-kanseller von Papen had gisteravond een onderhoud met den Italiaanschen minister-president Mussolini.

Von Papen heeft in een onderhoud met Pacelli zijn opvatting uiteengezet omtrent de vorming van een katholieke partij onafhankelijk van het centrum. Deze opvatting is ook die der nazi's, die de vorming wenschen van een katholieke groep, die zich volkomen bij de politiek van Hitler aansluit.

Curiosa van Strauss.

Een Weensch advocaat heeft een interessante collectie voorwerpen ten verkoop aangeboden uit de nalatenschap van den vermaarden walskoning Johann Strauss. De collectie bevat het manuscript van „An der schönen blauen Donau" en verder een hoed van Strauss, een schilderstuk van keizerin Elizabeth, een extra-editie van de krant met het bericht over den tragischen dood van kroonprins Rudolf en een programt van de noodlottige uitvoering in het Ringtheater op 9 Nov. 1881, waarbij 500 personen door brand het leven verloren.

Dollfuss naar Rome.

De Oostenrijksche bondskanseller dr. Dollfuss vertrekt hedenmiddag naar Rome.

Snelheidsrecord watervliegtuig.

Uit Desenzano wordt gemeld, dat de Italiaansche officier-vlieger Agello met een watervliegtuig een snelheid heeft bereikt van 682.403 K.M. per uur. Hij behaalde hiermede het wereldrecord.

De strijd in China.

Gedurende den geheelen dag zijn gisteren op vier plaatsen langs den Grooten Muur verwoede gevechten geleverd. De Chineezen werden tweemaal uit hun positie bij Saho Tsjao geworpen.

De Japanners trachten de Chineezen terug te dringen tot op schootsafstand van den Grooten Muur.

De zegsman van het Japansche ministerie van oorlog verklaart, dat men hier te doen heeft met een zuiver plaatselijke operatie, bestemd voor het rechttrekken der linie en noodig geworden door de voortdurende Chineesche aanvallen op de Japansche stellingen.

BETSIE STOKVIS-MEIJER

LEVENSLOOP

Het is woensdag 12 april 1933 en op de dijk vanaf kasteel Rechteren fietst fluitend en zingend een man in de richting van het dorp Dalfsen. De zon schijnt en de man op de fiets is goed te passe en goed gemutst. Hij heeft bij hoge uitzondering een dagje vrij gekregen van zijn baas: de graaf van Rechteren. De man heeft namelijk belangrijk werk te doen: aangifte doen van de geboorte van zijn dochter die een dag eerder op dinsdag 11 april 1933 is geboren. Niet zomaar een dochter maar een prachtige dochter met al een behoorlijke bos zwart haar en schitterende donkerbruine ogen. Ogen waarvan haar eigen kinderen later bij één blik wel wisten waar ze aan toe waren.

De man heet Engbert Meijer en hij gaat aangifte doen van zijn dochter en tweede kind. De familie Meijer woont aan de rand van het Rechterenscheveld in de buurt van het Hessumerveld aan de weg die nu bekend is als de Schaapskooiweg. Engbert is als landarbeider in dienst bij de graaf van Rechteren en woont met zijn vrouw Driesje en zoon Jan in een huis van het landgoed. Dit huis staat nu nog aan de Schaapskooiweg nummer 8 en is later uitgebreid met een stal.
Engbert is een trotse man en daarbij veur de duvel (en de graaf) niet bange.
De graaf is niet goed te spreken over de vakbondsactiviteiten van Engbert maar dat is van latere zorg. Nu eerst naar het gemeentehuis in Dalfsen. Aangekomen bij de spoorlijn speelt Engbert nog even met de gedachte om bij halte Rechteren op de trein naar Dalfsen te stappen maar dat zet hij al snel weer uit zijn hoofd. Op de fietse was ook in 1933 al een stuk minder kostbaar dan reizen per spoor. Bovendien verstookt zo'n stoomtrein ook nog behoorlijk wat steenkolen en dat was weer niet best voor het milieu.
Verder maar over de dijk naar Dalfsen en via de ophaalbrug over de Vecht fietst

Engbert het dorp binnen. Zijn blik gaat nog even naar links waar de Cichoreifabriek van Berend Hendrik Egberts dampen uitspuwt van de stoommachine waarin de cichoreiwortels worden gemaald en gekookt tot de koffievervangende cichoreipoeder.
Bij het gemeentehuis aangekomen moet Engbert even wachten in de gang maar even later is het zover en noteert de ambtenaar der burgerlijke stand van Dalfsen de namen van de dochter: Beerdje Meijer, roepnaam: Betsie. De ambtenaar vraagt nog wel even na bij Engbert of de naam Beerdje klopt maar Engbert bevestigt dat volmondig: Beerdje klopt en zo geschiedde. Beerdje Meijer was vanaf dat moment ingeschreven in de burgerlijke stand van de gemeente Dalfsen.
Uiteraard had Engbert goed geluisterd

naar zijn vrouw Driesje toen zij de naam van hun baby bedachten. Zij wisten dat de meest populaire meisjesnamen Maria, Johanna en Wilhelmina waren en de meest populaire jongensnamen Johannes, Jan, Willem en Gerrit. Als het een jongetje zou worden dan leek Gerrit Willem hen wel prima maar als het een meisje zou worden dan moest het Beerdje worden. Dat had te maken met de stamboom van moederskant van Betsie maar voordat we die gaan uitlichten eerst iets vertellen over de stamboom van vaders kant.

Geschiedenis familie Meijer

Engbert Meijer is geboren op 29 november 1895 in Zwollerkerspel. De ouders van Engbert zijn: Hendrik Jan Meijer van 12 april 1857 en Willempje Goldsteen van 5 februari 1868. Uit het huwelijk van Hendrik Jan en Willempje worden vijf kinderen geboren: Gerrit Jan op 30 november 1891, de tweeling Femmigje en Engbert op 13 maart 1894. Deze tweeling is tien maanden later vlak na elkaar op 26 januari (Femmigje) en 28 januari (Engbert) 1895 overleden. Het verdriet hierom moet ongelooflijk groot zijn geweest bij Hendrik Jan en Willempje. Hierna kregen Hendrik Jan en Willempje nog twee kinderen: Engbert op 29 november 1895 en Aaltje op 8 september 1897. In die tijd was het nog heel gebruikelijk dat een later geboren kind dezelfde naam kreeg als een eerder overleden broertje of zusje. Het gezin van Hendrik Jan en Willempje kreeg op 19 januari 1899 opnieuw een klap omdat moeder Willempje overleed op 30 jarige leeftijd. Hendrik Jan was toen 42 jaar oud en de kinderen waren toen 9 jaar (Gerrit Jan), 4 jaar (Engbert) en 2 jaar (Aaltje) oud. Vader Hendrik Jan hertrouwde op 26 april 1900 met de jongere zus van Willempje: Berendina Goldsteen. Hendrik Jan en Berendina krijgen acht kinderen, allemaal

Hendrik Jan en Berendina

dochters. Dat zijn: Femmigje op 23 februari 1901, Willempje op 13 februari 1903, de tweeling Wichertje en Willempje op 6 maart 1904, Klasina op 2 april 1906, Berendina op 18 januari 1980, Evertje op 9 maart 1910 en Hendrika Johanna op 26 november 1914. Tijdens de zwangerschap van de tweeling Wichertje en Willempje overlijdt dochtertje Willempje als ze 10 maanden oud is op 4 januari 1904. Hendrik Jan Meijer heeft eerst samen met Willempje en later met Berendina zowel geluk als verdriet gekend.

Geschiedenis familie Elzerman

Aan het begin van de twintigste eeuw gebeurt er aan de andere kant van de IJssel op de Veluwe ook het een en ander. Op 24 april 1902 is het groot feest in Oldebroek. Dan trouwt de 28 jarige Gerrit Elzerman, geboren op 29 maart 1873 met zijn 22 jarige bruid Beerdje van 't Hul, geboren op 23 mei 1879. Door dit huwelijk is ook de doopnaam van hun latere kleinkind Betsie Meijer vastgesteld maar dat wisten zij toen uiteraard nog niet.
Als eerste kind in dit huwelijk wordt dochter Elizabeth geboren op 8 februari 1903. Daarna worden nog vier kinderen geboren: dochter Driesje op 4 augustus 1904, dochter Martha op 13 augustus 1907, zoon Aalt op 3 oktober 1909 en dochter Gerritje op 28 juli 1911. Ook in dit gezin gebeurt er iets vreselijks. Tijdens de zwangerschap van Gerritje, op 19 juni 1911, overlijdt vader Gerrit Elzerman. Gerrit is dan 38 jaar oud. Een grote klap voor dit jonge gezin en helaas voor moeder is van sociale wetgeving in die jaren nog geen sprake. Alleenstaande moeders hadden geen enkele kans om zelfstandig een gezin te onderhouden. Het leven was hard en de enige oplossing hiervoor was om als vrouw een andere man te vinden.
Beerdje van 't Hul vindt die man in Dalfsen. Daar woont weduwnaar Willem van de Hoek. Willem is weduwnaar van Fennigje Witvos die op 26 januari 1913 op 38 jarige leeftijd is overleden. Willem en Fennigje hebben zeven kinderen (vijf jongens en twee meisjes) gekregen waarvan dan nog zoon Arend Jan en dochter Fennigje in leven zijn. De andere vijf kinderen zijn al overleden. Het is onvoorstelbaar welk leed gezinnen in die tijden voor hun kiezen kregen.

Op 25 maart 1915 trouwen Beerdje van 't Hul en Willem van de Hoek en vormen vanaf dat moment een samengesteld gezin met zeven kinderen: Elizabeth, Arend Jan, Driesje, Martha, Aalt, Fennigje en Gerritje. Het gezin gaat wonen in het huis van Willem van de Hoek op landgoed Rechteren. In dit huis ligt in 1917 verdriet en vreugde bij elkaar. Op 23 januari 1917 overlijdt dochter Fennigje van de Hoek op 18 jarige leeftijd en op 7 augustus 1917 wordt zoon Albert van de Hoek geboren. Als Beerdje met haar kinderen in 1915 naar Dalfsen verhuist is Elizabeth 12 jaar, Driesje 10 jaar, Martha 7 jaar en Aalt 5 jaar oud. Zo'n verhuizing zal vast veel impact op moeder en kinderen hebben gehad. De kinderen Elizabeth, Driesje, Martha en Aalt behouden hun oorspronkelijke achternaam Elzerman en groeien verder op in Dalfsen-Rechteren.

Geschiedenis familie Meijer-Elzerman

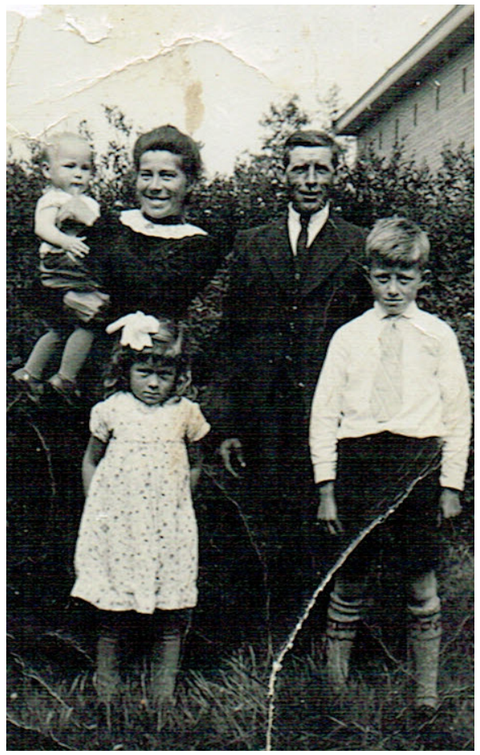
Zodoende groeiden de kinderen van de familie Meijer en die van de familie Van de Hoek – Elzerman aan het begin van de twintigste eeuw op in het gebied Rechteren. De kinderen werden groter en ouder en op een gegeven moment werden er wat signalen uitgezonden tussen Engbert Meijer en Driesje Elzerman. Die signalen werden wederzijds opgepikt en de twee tortelduiven kregen verkering. De verkering verliep naar wens en resulteerde in een huwelijk op 18 november 1925. De stamboom Meijer-Elzerman was een feit. Engbert Meijer was toen 28 jaar oud en Driesje Elzerman was 21 jaar oud. Het echtpaar gaat wonen in huis 'De Schaapskooi'.

Op 13 juli 1928 wordt het eerste kind geboren, zoon Hendrik Jan, roepnaam Jan en vijf jaar later is de tweede telg in het gezin op komst. Onze Betsie wordt geboren op 11 april 1933. Engbert en Driesje zijn zeer in de nopjes met hun mooie dochter. Vol trots doet Engbert aangifte van haar geboorte in het gemeentehuis van Dalfsen. Vier jaar later op 16 mei 1937 ziet de jongste telg van Engbert en Driesje het levenslicht: broertje Gerrit Willem, roepnaam Willem.

Driesje en Engbert Meijer

Tot zover alles goed en wel maar er hangen donkere wolken boven het bestaan van het gezin Engbert en Driesje Meijer – Elzerman aan de Schaapskooi op Rechteren. Engbert is het beu dat de arbeiders in Nederland als oud vuil worden behandeld door hun werkgevers. Hij pikt dit niet langer en zet zich daarom met vele anderen in voor betere arbeidsomstandigheden. Engbert Meijer wordt een gewaardeerd

Engbert, Driesje en de 3 kinderen

lid van de vakbond. Zijn werkgever de graaf van Rechteren kan deze inzet van Engbert echter minder goed waarderen en waarschuwt Engbert dat als hij deze activiteiten voortzet ontslag volgt en tevens de huisvesting in de Schaapskooi wordt ontzegt. Engbert en Driesje bespreken de situatie uiteraard te voor en te na. Alle consequenties passeren de revue. Engbert is een strijder en standvastig man, hij geeft zijn vakbondswerk niet op. Hij brengt het ultieme offer: de graaf ontslaat zijn werknemer en het gezin Meijer – Elzerman wordt uit de Schaapskooi gezet.

Dit speelt eind jaren '30 van de 20e eeuw. De omstandigheden waren niet goed (erbarmelijk is wellicht beter omschreven) en het gezin moet op zoek naar andere woonruimte. Via, via wordt die huisvesting gevonden: Engbert Meijer kan een oud, tochtig boerderijtje huren van boer Van Lenthe aan de Marsweg nabij Hoonhorst. Er zat niets anders op en de familie neemt zijn intrek in dit boerderijtje. Betsie groeit, samen met broers Jan en Willem verder op aan de Marsweg. Zij bezoeken de school met de bijbel aan C23 in Emmen. Dit is de eerste christelijke school in de gemeente Dalfsen. Deze school begon op 1 januari 1907. Ze kreeg daar les van juffrouw De Jager en van meester Wynia. Jan, Betsie en Willem Meijer gingen lopend naar school. Niet alleen maar met de kinderen van de familie Fokkert van de Slennebroekerweg en die van Van Gelder van Blauwe Dijk. Zij kregen in Hoonhorst aansluiting van de kinderen Meijer, Brinkman en Veldhuis. De omstandigheden worden er niet beter op want in mei 1940 breekt de tweede wereldoorlog uit. Betsie is dan zeven jaar zodat zij de lagere schooltijd grotendeels in de oorlogsjaren doorbrengt. In 1941 wordt meester Sipke Baarsma aangesteld. Sipke Baarsma was een dappere verzetsman die uiteindelijk in maart 1945 wordt opgepakt en op 10 april 1945 wordt gefusilleerd nabij de IJsselbrug te Zwolle. Een dag later wordt Betsie Meijer 12 jaar oud en weer een dag later op 12 april 1945 wordt Hoonhorst bevrijd.

Betsie op de lagere school

Na de oorlog wordt het leven weer verder opgepakt. De drie kinderen Meijer worden ouder en doorlopen de puberteit naar volwassenheid. Betsie helpt in die jaren moeder Driesje thuis in de huishouding maar ze gaat zo nu en dan ook aan het werk in andere gezinnen en huishoudens waaronder die van tante Willempje en oom Antonij van der Vegt in hun boerderij aan de Koelmansstraat. En op zaterdag stuurde moeder Driesje Betsie naar tante Evertje. Tante Evy is weduwe van haar man Henk Mensink en woont met drie zoons in een piepklein huisje zo ongeveer op de plek waar Betsie nu zelf woont. Betsie helpt tante Evy met schoonmaken en dat moet secuur gebeuren want tante Evy is zeer proper. Schoon is niet schoon genoeg. Iedere zondag gaat het gezin Meijer naar de Gereformeerde kerk aan de Emmastraat. De scheuring in deze kerk in 1945 maken zij volop mee. Niet lang na de oorlog, in oktober 1945 ontstaan door deze scheuring twee Gereformeerde kerken in Dalfsen: Synodaal en Vrijgemaakt. De familie Meijer sluit zich aan bij de Vrijgemaakte tak. Dominee Kroes is predikant van deze kerk.

De jaren volgen elkaar op en zo rollen we maar zo de vijftiger jaren in. Betsie Meijer is inmiddels een zeer mooie deerne geworden. En de jongens in Dalfsen hadden de ogen toen ook al niet in de zak dus dat werd opgemerkt. Betsie kreeg verkering.

Geschiedenis familie Stokvis - Meijer

De gereformeerde kerk aan de Emmastraat wordt door meer families bezocht en één van die families is het kinderrijke gezin Stokvis uit Oudleusen. Hendrik Jan en Hendrikje Stokvis hebben tien kinderen waarvan dochter Dicky dezelfde leeftijd heeft als Betsie. Dicky is de zesde de in de rij van de kinderen Stokvis. De oudste is: Aaltje (Alie) van 11 februari 1924, daarna Jentje(Jenny) van 8 maart 1927, Gerrit Jan (Gerrit Jan of Breur) van 30 juli 1928, Willempje (Willie) van 3 februari 1930, Gerritdina (Diny) van 8 september 1931, Dicky van 29 juli 1933, Hendrik (Henk) van 20 februari 1935, Willem (Willem) van 5 augustus 1937, Hendrikje (Henny of Zus) van 27 december 1938 en als laatste in de rij Hendrik Jan (Jan) van 6 februari 1943. Zes meiden en vier jongens dus.

Gerrit Jan Stokvis

Oudste zoon Gerrit Jan was, samen met heel veel andere jonge mannen naar Indië geweest in verband met de politionele acties aldaar. Gerrit Jan is op 21 maart 1949 vertrokken en na een reis van bijna een maand op 17 april 1949 aangekomen in Semarang. Nadat Nederlands-Indië op 27 december 1949 wordt uitgeroepen tot de zelfstandige republiek Indonesië verblijft Gerrit Jan nog een aantal maanden op Indonesië om op 29 mei 1950 in te schepen in Batavia en terug te keren naar Nederland. Op 19 juni 1950 komt hij aan in Amsterdam. Gerrit Jan heeft later zijn periode in Indië opgeschreven en daarvan een boekje uitgegeven in december 2004.

Tijdens de kerkbezoeken viel het oog van Gerrit Jan Stokvis op Betsie Meijer. De verkering van zowel Gerrit Jan als die van Betsie was uitgeraakt en de aandacht was wederzijds. De aandacht van Gerrit Jan was zeer groot en zo kwam het dat Gerrit Jan de groep meiden waarmee Betsie samen de kerkdiensten bezocht over de brug vergezelde naar Emmen en omstreken. Dat waren dan tochten per fiets en dat zullen waarschijnlijk geen stille tochten zijn geweest want Gerrit Jan was goed van de tongriem gesneden. Eén zondag kwam het zelfs zover dat Gerrit Jan een tweede keer naar Betsie fietste toen hij in Oudleusen was teruggekeerd van de eerste keer. Daarmee toonde Gerrit Jan aan dat de liefde groot was en Betsie ging overstag. Vanaf dat moment hadden Betsie en Gerrit Jan verkering.

Tijdens de verkeringstijd kwam Betsie ook regelmatig over de vloer bij de familie Stokvis in Oudleusen en zij had het daar wel prima naar de zin. Het was gezellig daar met al die meiden en jongens die ook nog eens hun eigen verkering meebrachten. Er waren zelfs al wat trouwerijen geweest van Alie met Jan Stegeman (21 juni 1943), Diny met Gerrit Grotenhuis (5 september 1950), Jenny met Bartes Stolte (16 juli 1952) en Willie met Jan Grotenhuis (11 maart 1954).

En zo stapten ook Gerrit Jan en Betsie in het huwelijksbootje en wel op 28 oktober 1954 en zij gaan wonen aan H18, later Hessenweg 62 te Oudleusen. Gerrit Jan was 26 jaar oud en Betsie 21 jaar oud. Praktisch betekende dat inwonen bij het gezin van (schoon)moeder Hendrikje. Ongeveer een jaar voor het huwelijk van Gerrit Jan en Betsie was vader Hendrik Jan Stokvis op 8 september 1953 overleden aan de gevolgen van slokdarmkanker. Hendrik Jan was toen 55 jaar oud. De zonen Gerrit Jan en Willem zetten vanaf dan het aannemersbedrijf van Hendrik Jan voort om in het levensonderhoud te voorzien van dan weduwe Hendrikje en de jongere

Gerrit Jan en Betsie, 1954

kinderen. Hendrik Jan was een geliefde aannemer en had met zijn medewerkers diverse bouwwerken waaronder vele boerderijen in en rond Oudleusen tot stand heeft gebracht. Zoals een boerderij voor den heer H.J van den Berg voor het mooie bedrag van 4.444 gulden.

— Door den heer W. Brinkman te Nieuwleusen, werd door den heer H. J. v. d. Berg te Oudleusenerveld publiek aanbesteed, het bouwen van een boerderij, onder bijlevering van al het daartoe benoodigde. Er was slechts één briefje ingekomen, n.l. van H. J. Stokvis te Oudleusen, voor f 4444, aan wien het werk ook is gegund.

Nog niet zo lang voor het huwelijk was Betsie met haar ouders Engbert en Driesje en broers Jan en Wim verhuisd. Op 5 april 1954 kocht Engbert Meijer, landarbeider, namelijk het huis met schuurtje, kippenhok, erf en tuingrond te Emmen, gemeente Dalfsen nabij de verharde weg naar de Hoonhorst, kadastraal bekend Gemeente Dalfsen, Sectie H, nummer 1755, groot 23 are van W.B Schuurman, verzekeringsagent, wonende te Emmen, gemeente Dalfsen. Betsie heeft een klein half jaartje in dat huis aan de Oudeweg gewoond.

En dan wordt Betsie zelf moeder. Op 2 mei 1955 wordt oudste dochter Hendrikje (Hetty) geboren. Hetty wordt vernoemd naar de moeder van vader Gerrit Jan. Het jonge stel krijgt de (kinder)smaak te pakken en een jaar later op 11 juli 1956 krijgt Hetty broertje Bert die wordt vernoemd naar vader Engbert van Betsie. Even daarvoor liep Betsie nog met een dikke buik rond op de bruiloft van Dicky Stokvis met Johan Stolte (5 juni 1956). Op de verjaardag van Betsie op 11 april 1957 trouwt broer Jan Meijer met Mimi Schuurman en een jaar later op 1 mei 1958 wordt derde kind Driesje (Rie) geboren. Het is niet moeilijk om te raden waarnaar Rie is vernoemd: naar moeder Driesje van Betsie. Op 22 maart 1959 krijgt de familie Meijer te maken met groot verdriet. Engbert Meijer overlijdt aan de gevolgen van een hersenbloeding die hij een paar dagen eerder had gekregen net op het moment dat Engbert en Driesje waren aangekomen bij de synodale kerk aan het Pleijendal. Engbert zou worden gehuldigd voor zijn vele jaren lidmaatschap en inzet voor de vakbond CNV. Engbert was 63 jaar oud. In hetzelfde jaar werd een regeling getroffen voor weduwen en wezen. De Algemene Weduwen- en Wezenwet,

ingediend door minister Suurhoff, is op 1 oktober 1959 ingegaan. Dat gaf enige financiële lucht aan zowel Driesje Meijer als aan Hendrikje Stokvis.

Gelukkig kan er in 1960 weer wat worden gevierd. Eerst twee trouwerijen: op 27 januari 1960 trouwt Henk Stokvis met Geke van 't Zand en op 9 juni 1960 trouwt Henny Stokvis met Piet Horsting. En aan het einde van het jaar nog een geboorte: op 18 november 1960 wordt het vierde kind en tweede zoon van Gerrit Jan en Betsie geboren. Hij krijgt de naam Hendrik Jan (Jan) en is vernoemd naar de vader van Gerrit Jan.

Bij de geboorte van Jan wonen de twee broers Willem en Jan dus nog in het zelfde huis als het gezin van Gerrit Jan en Betsie. Het groeiende gezin van Gerrit Jan en Betsie vraagt om meer zelfstandige woonruimte. Daar wordt in voorzien door een woningsplitsing te realiseren waardoor moeder Hendrikje met twee zoons Willem en Jan enerzijds en Gerrit Jan en Betsie met kinderen anderzijds een eigen huishouding gaan bestieren.

Intussen worden er zowel in de gezinnen van de andere Stokvissen als in die van de Meijers ook kinderen geboren. De ene neef is noch niet geboren of een andere nicht volgt hem alweer op. Daardoor veranderen de namen van de moeders Hendrikje en Driesje al snel in respectievelijk Opoe Stokvis en Opoe Emmen. En die neven en nichten gaan uiteraard mee met hun ouders als die een bezoek aan de Opoes brengen. Het huis aan de Hessenweg 62 in Oudleusen wordt zodoende de centrale spil in de ontmoetingen van de omes en tantes en neven en nichten Stokvis en het huis aan de Oudeweg 1 in Emmen die voor de omes en tantes en neven en nichten Meijer. En omdat Betsie in datzelfde huis aan de Hessenweg woont is zij een belangrijk onderdeel van deze spil gedurende een groot deel van haar leven.
Op 11 juli 1963 breidt het gezin zich verder uit: de vijfde in de rij en derde zoon wordt geboren. Welke naam gaan we hem geven? De opa's en opoe's zijn al vernoemd dus zeg het maar. Wacht we vernoemen hem naar ons beiden: Gerben. De grote zussen waren toen nog te klein om zich met de naamgeving te bemoeien.

Vijf kinderen, dat is ook maar half werk dus zette Betsie niet lang daarna op 26 april 1965 een zesde spruit op de wereld. Opnieuw een zoon en hoe gaan we die nu noemen? Niet moeilijk. Broer Gerrit Willem Meijer was intussen al een tijdje getrouwd met zijn grote liefde Woutje Broenink en die twee hadden nog geen kinderen. Weet je wat, we gaan onze zoon naar hen vernoemen: Wouter Willem en zijn roepnaam wordt Wouter. En zo geschiedde.

Net een maand voor de geboorte van Wouter had de gemeente Dalfsen op 23 maart 1965 een vergunning afgegeven voor het bouwen van diverse gebouwen achter en naast het bestaande huis. Naast woonhuis was H18 ook werkplaats, kantoor enzovoort voor het aannemersbedrijf van de gebroeders Gerrit Jan en Willem Stokvis. En de krappe ruimte voor beide activiteiten begon toch wel te knijpen. Vandaar dat Gerrit Jan een bouwplan had ingediend om hier verbetering in aan te brengen. Als

Van een auto en een deur maak je zo een glijbaan

eerste gebouw werd een schuurtje met kantoorruimte gebouwd.

In 1966 verlaten twee bewoners het huis aan H18. De broers Willem en Jan gaan trouwen. Willem Stokvis trouwt op 30 september 1966 met Diny Beniers uit Ommen en Jan Stokvis trouwt op 21 oktober 1966 met Trijntje Mol. Beiden gaan bij elkaar in de buurt in Dalfsen wonen. Dat betekent ruimte die echter snel weer wordt opgevuld. Op 21 december 1966 ziet het zevende kindje het levenslicht: na drie jongens weer een meisje dat de naam Alice krijgt. Voor zover wij weten is Alice naar tante Alie vernoemd.

Betsie heeft een druk bestaan. Zeven kinderen groot brengen, klanten van het aannemersbedrijf te woord staan, witkalk en carbolineum en spijkers afwegen en verkopen, koffie schenken aan de medewerkers. Het huis is vol zou je zeggen. Niet naar het oordeel van Gerrit Jan en Betsie: er kunnen er nog wel een paar bij. De eerste daarvan is dochter Edith op 15 juni 1968. Edith is niet vernoemd, Gerrit Jan en Betsie vonden dat een mooie naam. Dan weer een meisje. Op donderdag 23 december 1971 wordt Charlotte Carolina geboren. Ja,ja, Charlotte Carolina. De oudste dochters Hetty en Rie hebben het heft in handen genomen. Roepnaam Carla wordt bijgeschreven in de burgerlijke stand van Dalfsen. Negen telgen kent het gezin van Gerrit Jan en Betsie nu. In 1973 raakt Betsie opnieuw in blijde verwachting, dit keer van een zoontje. Op 21 april 1974 wordt, weten we nu, jongste zoon Ronald, roepnaam Ron, geboren. Echter kan vader Gerrit Jan de naam Ron niet bekoren zodat Ron in de praktijk vooral wordt aangesproken met Ronald. En dat is zo gebleven tot nu toe.

Hoewel in de loop van de jaren ook wel andere (bij)namen werden gebruikt voor de mooie namen die Gerrit Jan en Betsie aan hun tien kinderen hadden gegeven zullen we die in deze levensloop maar niet noemen.

Na de geboorte van jongste zoon Ronald bestond het gezin van Gerrit Jan en Betsie dus uit twaalf personen: Gerrit Jan en Betsie met hun tien kinderen: Hetty, Bert, Rie, Jan, Gerben, Wouter, Alice, Edith, Carla en Ronald. Vijf jongens en vijf meiden.
En op 16 augustus 1975 kwam kleinzoon Harold daar ook nog bij. Samen met Opoe Stokvis bewoonden zij het huis aan Hessenweg 62. Volle bak dus. Moeder Betsie had de handen meer dan vol om dat drukke huishouden op orde te houden maar dat kon ze als de beste.

Alle kinderen hebben hun eigen herinneringen aan de tijd die ze in het gezin doorbrachten. Grote gemene deler: iedereen was welkom. Naast de al genoemde omes en tantes, neven en nichten kwamen ook vele vrienden en vriendinnen langs om te spelen of gezellig praten.

verjaardag in Oudleusen

Intussen hadden zich twee belangrijke zaken voorgedaan in de eind zestiger jaren en begin zeventiger jaren. Het aannemersbedrijf van de gebroeders Stokvis moest ophouden te bestaan en in de vrijgemaakte kerken waaronder die van Dalfsen voltrok zich een breuk. Beiden leverden zorgen op in het gezin van Gerrit Jan en Betsie. Bovendien kreeg Gerrit Jan begin jaren zeventig een dakpan op de rug en brak daarbij enkele rugwervels. Voor het herstel was hij een paar maanden aan bed gekluisterd. Het liep even niet lekker daar aan de Hessenweg. De oudere kinderen hebben dit bewuster meegemaakt dan de jongeren en de impact van dit alles was voor iedereen best groot.

Door de bouwplannen van de nieuwe werkplaats, loods enzovoort werd vanwege de bedrijfsbeëindiging een streep gehaald. Maar Gerrit Jan en Betsie gingen niet bij de pakken neerzitten. Er moest verder worden gebouwd: aan het huis en aan de kerk. De huisvesting van het gezin Stokvis kon wel een opwaardering gebruiken. Het huis zat vol, de keuken was klein en de sanitaire voorzieningen waren ook niet om over naar huis te schrijven. Gerrit Jan ging aan het schetsen en tekenen en dat resulteerde in een bouwplan waarbij het losstaande schuurtje werd verbonden aan het woonhuis en de werkplaats zou keuken worden. Op 13 november 1974 verleende de gemeente Dalfsen een bouwvergunning voor dit plan. Het plan werd vervolgens in verschillende fasen en jaren ter hand genomen.
Dat kwam mede doordat Gerrit Jan inmiddels emplooi had gevonden bij aannemer Van der Kolk in Zwolle en daarbij op een bouwplaats in Beverwijk kwam te werken. Door de week ging Gerrit Jan dan in Beverwijk in de kost bij een hospita. Voor Betsie waren het geen gemakkelijke tijden maar ook daar sloeg zij zich kranig doorheen. Vooral Hetty en Rie hielpen en ondersteunden haar volop om het huishouden op orde te houden.
Het andere bouwwerk betrof de kerk. Gerrit Jan en Betsie sloten zich aan bij de groep vrijgemaakt gereformeerden buiten verband. Deze groep ging kerken in Zwolle. Een paar maanden later werden kerkdiensten belegd in Dalfsen, eerst in de kantine van Feenstra Metaal en later in de

leegstaande landbouwschool en ook nog een tijdje in de Stille zaal van de Trefkoele. De naam van het kerkgenootschap was intussen veranderd in de Nederlands Gereformeerde Kerk. Zij bouwden een eigen kerkgebouw aan de Polhaarweg in Dalfsen dat in 1980 in gebruik werd genomen. Gerrit Jan en Betsie hebben allebei een heel grote bijdrage geleverd aan de opbouw van deze kerk, zowel fysiek als geestelijk.

In de jaren zeventig en tachtig was het al met al vaak een grote drukte op het erf van Hessenweg 62. Omes en tantes, neven en nichten, vrienden en vriendinnen. Betsie had het er maar druk mee. Wat heeft ze veel kopjes koffie gezet, ranja uitgedeeld en zo nu en dan een borreltje ingeschonken (haha). In die jaren groeiden ook de kinderen van Gerrit Jan en Betsie verder op en gingen druppelsgewijs een eigen zelfstandig bestaan opbouwen. Hetty was de eerste, zij ging op 22 december 1977 trouwen met Dick Rosink. Moeder Betsie was 44 jaar oud en heeft toen vele avonden en nachten doorgehaald om mooie jurken te naaien voor Alice, Edith en Carla.

Daarna stokt het even totdat er vanaf 1985 wat meer vaart in komt. Jan trouwt op 25 april 1985 met Janneke Land en ook zij gaan in Dalfsen wonen. Rie trouwt op 31 mei 1985 met Jan van Leussen en was een paar jaar daarvoor al met Harold naar Dalfsen getogen. Bert verhuist in 1986 naar het Grasklokje in Dalfsen en op 4 juni 1987 trouwt Gerben met Jettie Huisman die in Dronten gaan wonen. Op 14 oktober 1988 trouwt Wouter met Annemiek Schroten en zij gaan in Dalfsen wonen.

Intussen was er een mooie nieuwe schuur op het erf gebouwd waarvoor de gemeente Dalfsen een bouwvergunning had afgegeven op 2 februari 1983. En enkele jaren later werd op 1 maart 1988 ook nog een (voorlopig laatste) bouwvergunning

afgegeven voor een verdere verbouwing en vergroting van het huis.

De jaren negentig zijn begonnen en op 5 juni 1992 verlaat Alice het ouderlijk huis als ze trouwt met Herben Scherpenkate. Ook zij gaan in Dalfsen wonen. In het huis aan Hessenweg 62 wonen dan nog: Gerrit Jan en Betsie met Edith, Carla en Ronald en Opoe Stokvis. Opoe is oud en al een paar jaar aan het dommelen. De doofheid speelt haar parten en ze krijgt steeds moeilijker aansluiting met haar omgeving. Opoe overlijdt op 14 april 1994, twee dagen nadat ze 94 jaar is geworden.

opoe Stokvis, Betsie, Gerrit Jan en opoe Meijer

Niet lang daarna gaat ook Edith het huis uit. Edith gaat in Dalfsen samenwonen met Edwin Smook. Ze trouwen op 31 maart 2000. Carla gaat ook op de zelfstandige toer. Uiteraard in Dalfsen waar zij een plekje vindt in een bovenwoning aan de Bloemendalstraat. Dat bevalt eerst goed maar later matig waarop Carla in 1996 voor een korte periode weer in Oudleusen gaat wonen.

Halverwege de jaren negentig komen opeens plannen om te verhuizen naar Dalfsen in een stroomversnelling. Wouter en Annemiek willen wel in Oudleusen gaan wonen en andersom voelen Gerrit Jan en Betsie er wel voor om naar Dalfsen te gaan. Dat leidt er uiteindelijk toe dat er aan woningruil wordt gedaan. Op 1 juni 1997 gaan Gerrit Jan en Betsie met Carla en Ronald wonen aan de Prins Bernhardstraat 12. En vanaf dan gaan Wouter en Annemiek met hun kinderen Jeroen en Richard het huis aan de Hessenweg 62 bewonen.

Prins Bernhardstraat 12

Na 42 jaar en zeven maanden is Betsie geen inwoner meer van Oudleusen. Samen met Gerrit Jan wordt ze dan inwoner van het dorp Dalfsen. Ze gaat daar een gelukkige tijd tegemoet. Het gros van de kinderen is de deur uit en een eigen bestaan aan het opbouwen. Voor zover Betsie het kan overzien lukt ze dat goed en hoeft ze zich daarover geen zorgen te maken. De nieuwe woning in Dalfsen aan de Prins Bernhardstraat is comfortabel en minder bewerkelijk in en rondom het huis. Tijd voor Gerrit Jan en Betsie om wat meer te gaan genieten van al het moois dat het leven te bieden heeft. In combinatie met een goede gezondheid en met wat meer financiële armslag gaan ze dat dan ook volop doen.

Betsie zwaait de scepter in huis en Gerrit Jan is zoals vanouds vooral buitenshuis in de tuin aan het werk. En dat gaat prima. Alles ligt er altijd spic en span bij. Kinderen en kleinkinderen zijn altijd welkom, als die langskomen worden de werkzaamheden stil gelegd en dan wordt er bijgepraat. Gerrit Jan en Betsie genieten erg van de nieuwe woonomstandigheden dat kun je aan alles merken. Betsie gaat zelfs zwemlessen nemen in die periode.

Betsie en Gerrit Jan op de camping

Eind jaren negentig gaat een grote wens van Gerrit Jan in vervulling. Samen met Jan en Gerrie van der Kolk gaan Gerrit Jan en Betsie op reis naar Indonesië. Terug naar de plekken waar Gerrit Jan in 1949 en 1950 zijn militaire plichten heeft vervuld. Een mooie en soms ook emotionele reis. Verder worden vele fietstochten gemaakt en gaan ze op vakantie in eigen land naar diverse boerderijcampings.

Carla en Ronald zijn op 1 juni 1997 meeverhuisd naar de Prins Bernhardstraat maar verlaten vrij vlot daarna het ouderlijk huis. Beiden gaan wonen in de Camerlinkstraat. Carla verhuist naar een bovenwoning en Ronald betrekt samen met Margien Wennemars een mooie hoekwoning. Alle kinderen hebben dan een eigen plekje gevonden waarvan de meesten in Dalfsen. Alleen oudste dochter Hetty en jongste dochter Carla zijn buiten de gemeentegrenzen gesetteld. Hetty is via Dedemsvaart op de geboortestek van Dick Rosink in Beerzerveld gaan wonen en Carla zoekt het nog verder weg. Carlo Pietserson uit Oldemarkt trekt zo hard aan Carla dat ze wel overstag moet gaan en per 5 augustus 2004 naar Tuk verhuist. Carla en Carlo trouwen op 21 maart 2009.

terug uit Indonesië, 1998

Gingen Gerrit Jan en Betsie toen ze nog in Oudleusen woonden al regelmatig op kraambezoek bij een kleinkind dat geboren was, dat zette zich voort toen ze aan de Prins Bernhardstraat woonden. In totaal mochten ze op kraambezoek bij de geboorte van 21 kleinkinderen.

Is het allemaal vrolijkheid in de jaren negentig en nul? Nee dat niet. In die jaren overlijden broers (zwagers) en (schoon) zussen, vrienden en vriendinnen van Gerrit Jan en Betsie. Op 26 januari 2003 overlijdt moeder Driesje Meijer-Elzerman of Opoe Emmen op de leeftijd van 98 jaar. En op 29 maart 2004 is er groot verdriet want dan overlijdt achterkleinkind Naëlle van Leussen, dochtertje van Harold en Monique. Naëlle is geboren op 20 januari 2004 en is het eerste achterkleinkind van Gerrit Jan en Betsie. Er worden nog meer achterkleinkinderen geboren maar helaas moet Betsie vanaf 2013 alleen op kraambezoek.

Op 8 januari 2013 overlijdt Gerrit Jan Stokvis op 84 jarige leeftijd. Gerrit Jan had al wat langer klachten en in november 2012 hebben Gerrit Jan en Betsie te horen gekregen dat Gerrit Jan longkanker heeft. Behandelingen met bestralingen geven geen genezing. Op nieuwjaarsdag 1 januari 2013 is Gerrit Jan nog op de familiebijeenkomst in Oudleusen maar daarna gaat het snel minder.

Na het overlijden van Gerrit Jan is Betsie alleen in het huis aan de Prins Bernhardstraat. Daar moet ze aan wennen. Er is hulp maar het valt niet mee om de huishouding alleen te runnen. Binnen lukt wel maar die grote tuin die Gerrit Jan nog altijd tot in de puntjes bijhield? De plannen van Betsie om kleiner te gaan wonen nemen vastere vormen aan. Wat met Gerrit Jan niet aan de orde zou zijn geweest gaat Betsie nu ze alleen woont wel doen: verhuizen naar een appartement.

Molenstraat 53

In het gebied aan weerszijden van het Burgemeester van Bruggenplein in Dalfsen is een plan in wording waar de bestaande gebouwen van het gemeentehuis en van drukkerij Eshuis plaats gaan maken voor nieuwe winkels, woningen en horeca.
In fase 3 van het plan wordt een nieuwe winkel voor Albert Heijn met daarboven huurappartementen gebouwd. Betsie meldt zich aan voor één van deze appartementen en de aanmelding verloopt succesvol. Het gewenste appartement in het torentje op de tweede verdieping wordt haar toegewezen. Op zaterdag 20 september 2014 verhuist Betsie Stokvis naar haar spliksplinternieuwe appartement aan de Molenstraat 53 in het Waterfront in Dalfsen. Dit wordt haar zesde woonadres. Betsie mist haar Gerrit Jan nog steeds en het alleen wonen valt haar niet altijd mee, maar ze heeft het wel uitstekend naar haar zin aan de Molenstraat. Het appartement is zeer comfortabel en de buren zijn alleraardigst. De kinderen komen graag op bezoek en tijdens de traditionele zondagochtendbezoeken geniet Betsie volop van de drukte. Betsie staat haar mannetje uitstekend en gaat beslist met de tijd mee. De smartphone en tablet met Whatsapp en andere app's zijn trouwe communicatiemiddelen van Betsie. En regelmatig werden wederzijdse logeerpartijen gedaan naar schoonzusters Jennie Stolte in Nieuw Vennep, Willie Grotenhuis in Amsterdam en Dicky Stolte in Eindhoven.

Willie, Jennie, Dicky, Betsie

Daarnaast wordt er wat af gerummikubt en getrominost met vriendin Zwaan Meijer. Iedere vrijdagmiddag de ene week bij Zwaan de andere week bij Betsie. Zwaan en Betsie trekken veel met elkaar op. Naast rummikubben en triominossen maken ze ook vele fietstochten met de e-bike en maken riviercruises in de zomervakanties. Dagjes uit met de bus zijn ook favoriete uitjes.

De kerk aan de Polhaarweg heeft intussen de naam De Hoeksteen gekregen en die kerk blijft een belangrijk onderdeel van het leven van Betsie. Iedere zondag trouwe kerkgang is niet meer dan logisch en daarnaast zijn de contacten belangrijk. Gelukkig kan Betsie nu de kerkdiensten volgen via Youtube of Kerkdienstgemist. Aan die kring aan contacten merkt Betsie wel dat ze ouder wordt. Veel, heel veel mensen in haar directe omgeving zijn er inmiddels niet meer. Talloze malen heeft Betsie intussen afscheidsdiensten en begrafenissen bijgewoond. De laatste jaren helaas ook van (aangetrouwde) neven en nichten van de tweede generatie. Ook dat grijpt haar iedere keer heel erg aan en ze leeft altijd volop mee met diegene die achterblijft.

En nu is het dan zover dat Betsie Stokvis – Meijer negentig jaar oud mag worden. Uiteraard Deo volente (D.V.) oftewel "*Zo de Heere wil en wij leven*". Haar trouwe metgezel in mooie en moeilijke tijden. Op God heeft Betsie haar hele leven vertrouwd, haar leven ligt in Zijn handen.
Op de voorgrond opereren en optreden vindt Betsie niet het allerfijnste om te doen. Maar zo'n mooie en hoge leeftijd bereiken en dan ook nog in goede gezondheid vindt ze wel zo'n grote mijlpaal dat gevierd mag worden. En ze zou het ook mooi vinden als ze dat dan ook met (bijna) iedereen die ze kent kan vieren. Zelf kon Betsie ook zo genieten van die grote verjaardagen van Opoe Stokvis en zo geschiedde. Er werd een organisatie op poten gezet, een datum uitgezocht, een accommodatie besproken, uitnodigingen verstuurd en toen..... viel Betsie op haar knie. We hopen op een verder spoedig herstel en dat dit ongelukje geen roet in het feest gooit.

Betsie weer thuis, 2023

Hiermee komt een (voorlopig) einde aan het levensverhaal van Betsie Stokvis-Meijer. We hopen dat Betsie nog lang bij ons blijft.

Soli Deo gloria.

BETSIE'S LEVENSBOOM

Van grootouders tot achterkleinkinderen

Hendrik Jan
Willempje
Gerrit
Beerdje
Gerrit Jan
Wilhelmina
Femmigje
Engbert
Aaltje
Engbert
Driesje
Albert
Elizabeth
Hendrik
Martha
Aalt
Janna
Albert
Gerritje
Jan
Mimi
Gerrit Jan
Betsie
Gerrit Willem
Woutje
Hetty
Dick
Bert
Rie
Jan
Jan
Janneke
Gerben
Jettie
Wouter
Annemiek
Alice
Herben
Edith
Edwin
Carla
Carlo
Ronald
Suzanne
Elize
Leah
Linda
Bas
Kaj
Sara
Evie
Dennis
Lidy
Naëlle
Harold
Monique
Menoa
Dalena
Zaïra
Timon
Gert
Ilse
Tobias
Sem
Finn
Arjen
Marlies
Robbin
Marloes
Arin
Brian
Lisanne
Jeroen
Richard
Ellemijn
Leonie
Thom
Ellis
Lennard
Manon
Stan
Iris
Benjamin
Walt

02 broers
kinderen 10 &
05 schoonzonen
03 schoondochters
21 kleinkinderen
+ 8 aanhang
achterkleinkinderen 12

90 JAAR WONEN

Volgens gegevens van het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) woont een gemiddelde Nederlander ongeveer 9 jaar in dezelfde woning. Betsie heeft in 90 jaar tijd 6 verschillende huizen bewoond. Van buitenaf naar hartje centrum. De woningen werden steeds moderner. Van wassen in een teil en een toilet buitenshuis naar een comfortabel appartement met douche en zelfs 2 toiletten.

01

De Schaapskooi, Hessum

1933-1937

Oma, wat weet je nog van het wonen aan de Schaapskooi?

'Och jee! Toen was ik nog erg jong. Dus ik weet daar niet heel veel meer van. Maar wat ik mij nog kan herinneren is dat er veel schapen waren en dat de schaapskooi schuin tegenover de woning stond. Daaromheen was veel heide. Heel veel heide. En er was een schaapsherder, zijn naam was Jakob Mauw.'

Dit huis staat nu nog aan de Schaapskooiweg nr. 8 en is later uitgebreid met een stal.

02

Marsweg, Lente

1937-1954

Hoe was het wonen later aan de Marsweg?

'Dat was heel anders! Ik was bijna vier jaar toen ik daarheen ging, in februari 1937. Het was echt een oud krot waar we terechtkwamen. Maar mama deed er alles aan om het netjes en gezellig te houden. Dus we voelden ons thuis. Op 16 mei dat jaar werd mijn broertje geboren, Gerrit Willem. Ik weet nog dat ik toen naar de buren moest. Toen Gerrit Willem geboren was kwam m'n vader mij halen. Hij vroeg me wat ik dacht dat ik gekregen had. Toen zei ik: 'Een nest met jonge kuikens?' Haha! Maar het was natuurlijk m'n broertje. Wim huilde veel, maar we wisten toen niet zo goed waar dat aan lag. Tegenwoordig is er meer aandacht voor allergieën of andere oorzaken. Toen was dat nog niet zo. Gelukkig is hij groot geworden.'

03

Oudeweg, Emmen

1954

Op 5 april 1954 kocht Engbert Meijer, landarbeider, een huis met schuurtje, kippenhok, erf en tuingrond te Emmen, gemeente Dalfsen nabij de harde weg naar de Hoonhorst. Kadastraal bekend Gemeente Dalfsen, Sectie H, nummer 1755, groot 23 are van W.B Schuurman, verzekeringsagent, wonende te Emmen, gemeente Dalfsen. Betsie heeft een klein half jaartje in dat huis aan de Oudeweg gewoond tot ze ging trouwen op 28 oktober 1954

Hessenweg 62, Oudleusen

1954-1997

Het huis aan Hessenweg 62 is gebouwd in 1923, dit jaar dus honderd jaar geleden. Op 6 januari 1923 geven burgemeester IJnzonides en secretaris een bouwvergunning af aan de heer H. J. Stokvis voor de bouw van een burgerwoonhuis met timmerwerkplaats aan H18 te Oudleusen. Voor zover bekend is de realisatie van de woningsplitsing omstreeks 1960 de eerste verbouwing of aanpassing. Daarna zullen er nog vele volgen: het huis lijkt vanaf dan wel voortdurend “onder constructie”. Betsie Meijer bewoont dit huis vanaf haar huwelijk met Gerrit Jan Stokvis op 28 oktober 1954 totdat beiden op 1 juni 1997 naar Dalfsen verhuizen. Totaal is Betsie dus bijna 47 jaar inwoonster van Oudleusen geweest.

04

wat was je fijnste huis?

‘Dat is toch het huis aan de Hessenweg in Oudleusen. Omdat we daar veel meegemaakt hebben. In 1954 zijn we daar gaan wonen en het was een hele fijne plek. In 1997 zijn we naar Dalfsen gegaan. Ook die plek was fijn.’

Prins Bernhardstraat 12, Dalfsen

1997-2014

05

De nieuwe woning in Dalfsen aan de Prins Bernhardstraat is comfortabel en minder bewerkelijk in en rondom het huis. Betsie zwaait de scepter in huis en Gerrit Jan is zoals vanouds vooral buitenshuis in de tuin aan het werk. En dat gaat prima. Alles ligt er altijd spic en span bij. Kinderen en kleinkinderen zijn altijd welkom, als die langskomen worden de werkzaamheden stil gelegd en dan wordt er bijgepraat.

Molenstraat 53, Dalfsen

2014-heden

06

Na 17 jaar Prins Bernhardstraat verhuisd Betsie in 2014 naar het torentje aan de Molenstraat. De eerste jaren met een prachtig uitzicht op de Blauwe Bogenbrug en het kasteel van de vroegere Graaf van Rechteren. Later is ook de overkant van de straat bebouwd. Een fijne plek om te wonen, centraal gelegen in het dorp met alle voorzieningen op loopafstand.

PRATEN OVER VROEGER

MET OMA

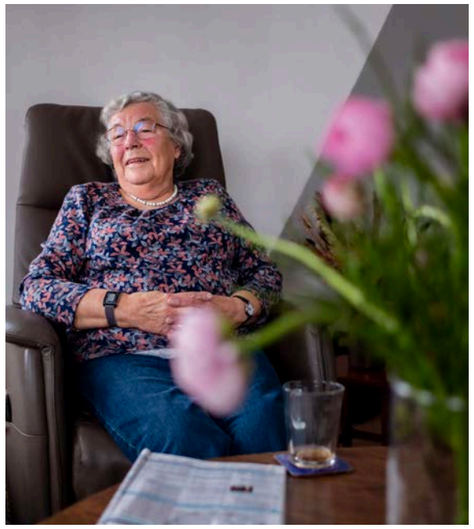
‘WE GAAN JE EEN HELEBOEL VRAGEN STELLEN, OMA. OVER VROEGER.’ WE ZITTEN SCHUIN TEGENOVER HAAR. ZE SCHIET METEEN IN DE LACH. ‘NOU, WAAROM DAT TOCH… GOED, IK BEN HEEL BENIEUWD.’

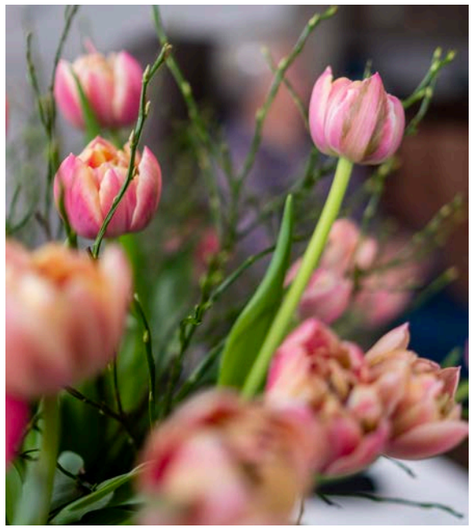
We moeten allemaal lachen. Iedereen neemt nog een slokje koffie en we beginnen. Oma zit er helemaal klaar voor.

Hoe was de lagere school voor jou? Vond je het leuk? ‘Nou, in mijn tijd moest je zeven jaar zijn voor je naar de lagere school ging. Ik ben geboren in 1933, dus het was april 1940 dat het voor mij begon. En na een maand startte de oorlog al. Mijn hele lagere schoolperiode is het dus oorlog geweest. In het begin merkten we daar nog weinig van, maar de laatste jaren kwamen er regelmatig Duitsers gebruik maken van het schoolgebouw. We kregen dan ook wel eens les op een boerderij bij iemand om huiswerk te maken en voor school dingen te doen. Dat was vooral rekenen en taal, maar soms tekenden we ook.

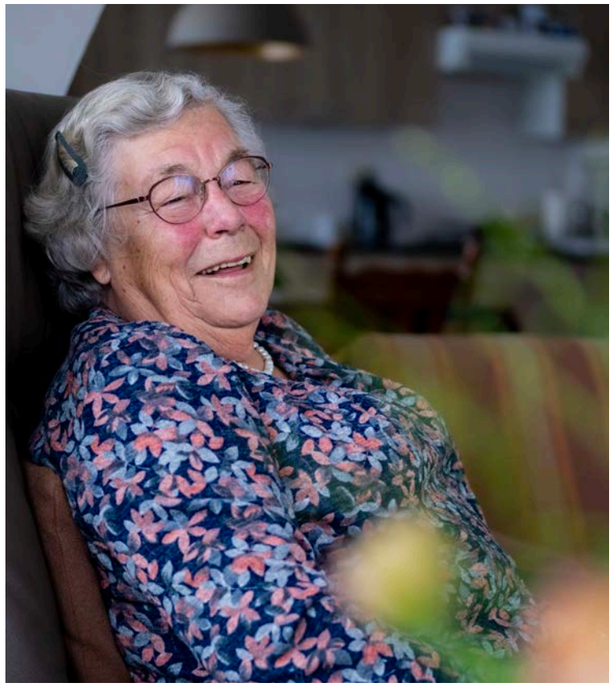
Dat moet een bijzondere tijd zijn geweest. Hadden jullie pauzes, en wat deden jullie dan? ‘Dat was het zeker. En we gingen altijd op klompen naar school. In de pauzes speelden we buiten. We deden dan tikkertje of overlopertje. De meisjes deden ook aan touwtje springen en de jongens knikkerden veel. Daar waren zij beter in. Ik kan me nog goed herinneren dat wanneer het warm was we mochten spelen in de laan voor de school. Daar stonden veel bomen en was schaduw. Omdat het oorlog was en we ver van elkaar weg woonden, was het best lastig om na schooltijd met vriendinnen af te spreken. We zagen elkaar dan bij de meisjesvereniging. We bespraken dan een bijbels onderwerp en daarna was je vrij om met elkaar wat te doen. We deden dan niet eens altijd heel veel, soms waren we gewoon aan het kletsen en giechelen. Heel soms deden we iets samen met de jongensvereniging, dat vond iedereen feest!’

Heb je vroeger een sport gedaan?
‘Nee, dat was er eigenlijk niet. We moesten genoeg fietsen dus dat was ook al een soort sport! Ome Jan Stokvis was de eerste die op voetbal ging. Eerst nog in Nieuwleusen en vanaf 1962 in Dalfsen. Zelf heb ik later aan zwemmen gedaan. Eerst voor diploma A en later ook nog voor B. Voor B moest ik nog wel wat overdoen, ik kon niet zo lang onder water blijven. En dat zijn eigenlijk ook mijn enige diploma’s!’

BETSIE

DOOR DE JAREN

Moeder Driesje en dochter Betsie

samen met broer Jan

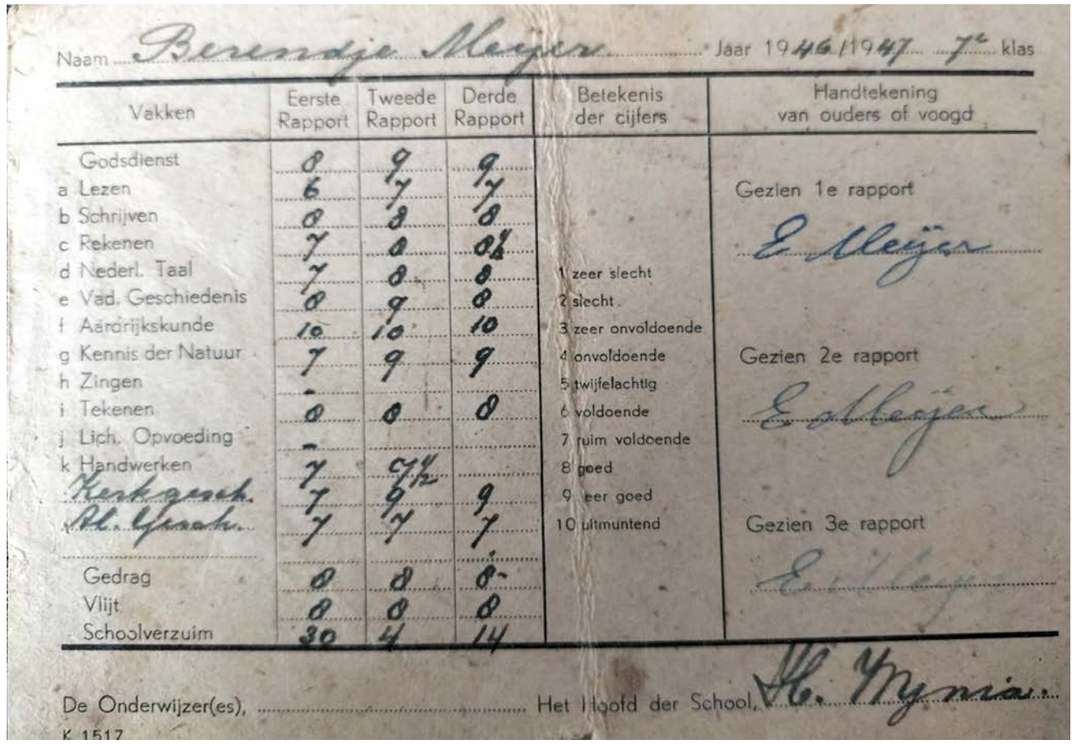
Hoe was opgroeien met een ouder en jonger broertje? 'Dat was leuk hoor! Ik had wat meer contact met mijn jongere broertje. Ome Jan is in 1928 geboren en was 5 jaar ouder dan ik. Ome Wim is geboren in 1937 dus er zat 4 jaar tussen hem en mij. Kinderen krijgen ging toen niet zo snel als later bij ons in Oudleusen!'

16 jaar

lagere school

Betsie had een prachtig rapport. Ze blinkt uit in aardrijkskunde, met alleen maar tienen!

Naam Berendje Meijer Jaar 1946/1947 7e klas

Vakken	Eerste Rapport	Tweede Rapport	Derde Rapport
Godsdienst	8	9	9
a Lezen	6	7	7
b Schrijven	8	8	8
c Rekenen	7	8	8½
d Nederl. Taal	7	8	8
e Vad. Geschiedenis	8	9	8
f Aardrijkskunde	10	10	10
g Kennis der Natuur	7	9	9
h Zingen	-		
i Tekenen	8	8	8
j Lich. Opvoeding	-		
k Handwerken	7	7½	
Kerkgesch.	7	6	9
Pl. Gesch.	7	7	7
Gedrag	8	8	8
Vlijt	8	8	8
Schoolverzuim	30	4	14

Betekenis der cijfers:
1 zeer slecht
2 slecht
3 zeer onvoldoende
4 onvoldoende
5 twijfelachtig
6 voldoende
7 ruim voldoende
8 goed
9 zeer goed
10 uitmuntend

Handtekening van ouders of voogd
Gezien 1e rapport
E. Meijer
Gezien 2e rapport
E. Meijer
Gezien 3e rapport
E. Meijer

De Onderwijzer(es), ... Het Hoofd der School, H. Mynia

K 1517

15 jaar

De meisjesvereniging

20 jaar

Pinkersterdag in Ommen met vriendinnen

1956

1954

Herinner je je eerste afspraakje nog met opa? Hoe ging dat? 'Oh jazeker! Het begon in de kerk. We zaten tegenover elkaar. In de kerk had je aan beide kanten een galerij en zo kregen we oogcontact. Opa is toen een keer na een kerkdienst achter me aangefietst naar huis. Daar hebben we toen een tijdje gepraat. Hij vroeg toen of hij 's avonds terug mocht komen om elkaar nog langer te spreken. Ik wist niet of hij dat ook daadwerkelijk zou doen, want hij moest helemaal terug naar Oudleusen en dan 's avonds weer naar Dalfsen. Dus ik verwachtte er niet te veel. Maar daar kwam hij dan toch, helemaal vanuit Oudleusen naar de Marsweg. Omdat er toen nog geen fietspaden en verharde wegen waren, moest hij door allemaal weilanden en verschillende hekken opendoen. Al met al behoorlijk wat moeite. Hij kon het bijna niet vinden. Maar daar was hij dan toch! En toen werd het erg gezellig.'

verjaardag in Oudleusen

Betsie met Hetty

Hetty, Bert en Rie in het kippenhok

één van de broertjes is grappig geweest

op de Ottemenisten

12,5 jaar getrouwd, 1967

verjaardag Opoe Meijer

familiefoto met de Meijers, 1973

Gerrit Jan en Betsie met Ronald, 1974

Alice, Wouter, Carla, Ronald

DAGJES UIT NAAR MADURODAM AMSTERDAM FLEVOHOF

BEERDJE EN

HUISDIEREN

IN DE LOOP DER JAREN HEEFT BETSIE HEEL WAT HUISDIEREN GEHAD. DAT LIJKT OOK WEL LOGISCH MET BEERDJE ALS NAAM.

‘Thuis bij mijn ouders hadden we altijd een hond en een kat. M’n vader had twee koeien en een kalf.

Later in Oudleusen hadden we meerdere honden. Tilly was jaren de trouwe viervoeter van de familie. Elke dinsdagavond ging hij samen met pa naar de zang en bleef net zo lang wachten tot pa weer op de fiets stapte en samen kwamen ze weer thuis. Hij liep zelfs mee naar opoe in Emmen! Uiteindelijk kwam Tilly altijd thuis.

De Hessenweg werd steeds drukker dus af en toe was het erg spannend als Tilly de buurt weer eens ging verkennen. Eén keer dachten we dat Tilly er echt niet meer was. Ze was al een tijdje weg. Hetty en Dick zagen toen een hond langs de weg liggen die sprekend op Tilly leek. Dus zij namen die hond mee naar Oudleusen. Samen hebben we ‘Tilly’ toen begraven. Een paar dagen later was ik thuis en hoorde ik ineens geluiden die klonken als Tilly. Ik dacht, word ik nou gek? Nou nee, daar kwam ze gewoon aangescharreld. Hadden we een andere hond begraven!’ Ze heeft zelfs nog de krant gehaald hiermee:

Tilly dood!
Tilly leeft!

Later volgden er nog andere honden. Deze werden uit het asiel gehaald. Soms ging het goed en soms niet. Bor was ook favoriet bij ma. Ook poezen, dwerggeitjes, een grote geit (Petra) en schapen voelden zich thuis op nummer H18. Petra werd gemolken door opoe en ook ma draaide haar hand er niet voor om.

Tilly

Bor

Petra

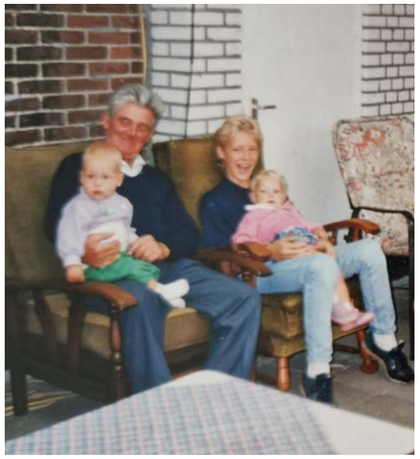

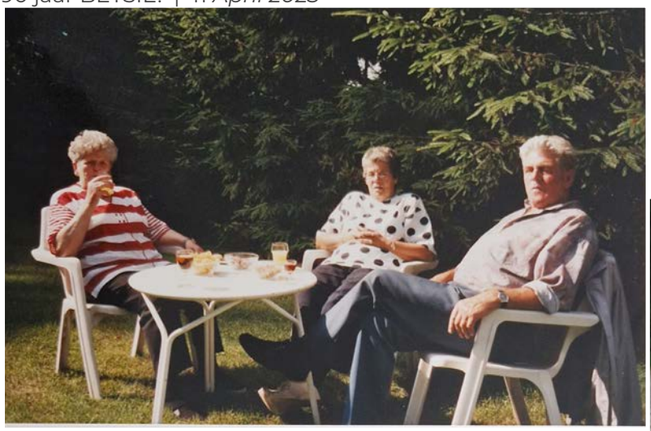
EEN GROTE FAMILIE

GENIETEN VAN DAGJES UIT EN VAKANTIES

DE INDONESIË REIS IN 1998

vertrek vanaf Schiphol

even uitrusten voor de laatste klim naar de 9 tempels

vruchtbaar land

Hoe was de reis naar Indonesië voor jou?

‘Die was heel mooi. Maar ook heel warm. ’s Nachts sliep ik vaak met een koude handdoek om een beetje af te koelen. We hebben veel gezien en gedaan. Een privéchauffeur reed ons rond en bracht ons overal heen. Hij kende het land ook goed. We bezochten veel plekken waar opa daarvoor in Indonesië was geweest. En die plekken waren vaak niet heel toeristisch. Veel mensen vroegen zich af wat we daar deden. We kwamen op die plekken wel eens mensen tegen die opa nog kenden, dat was heel bijzonder.’

op de rand van de zandzee, op +/- 2000 m hoogte

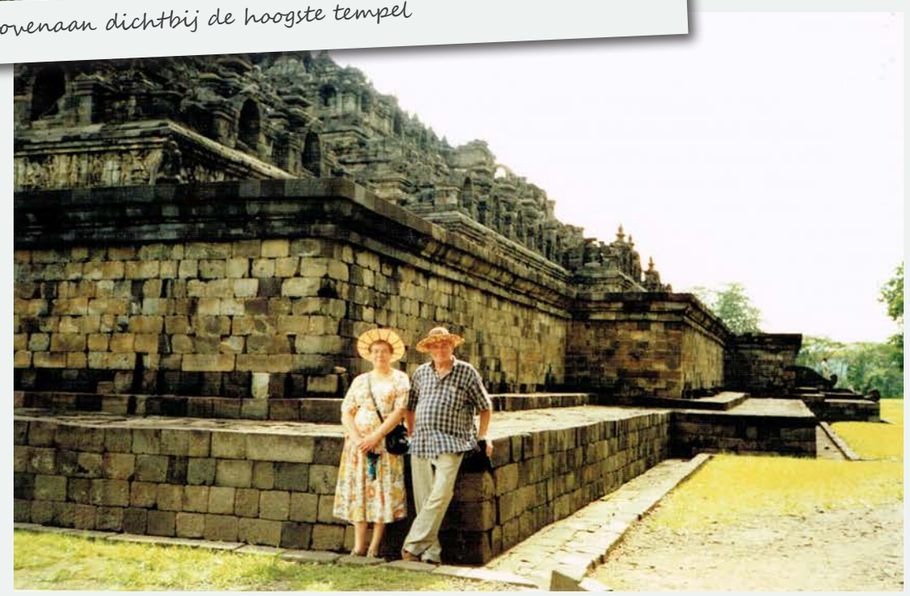
en ja dan voel je je maar heel klein

het paardjes traject

bijna bovenaan dichtbij de hoogste tempel

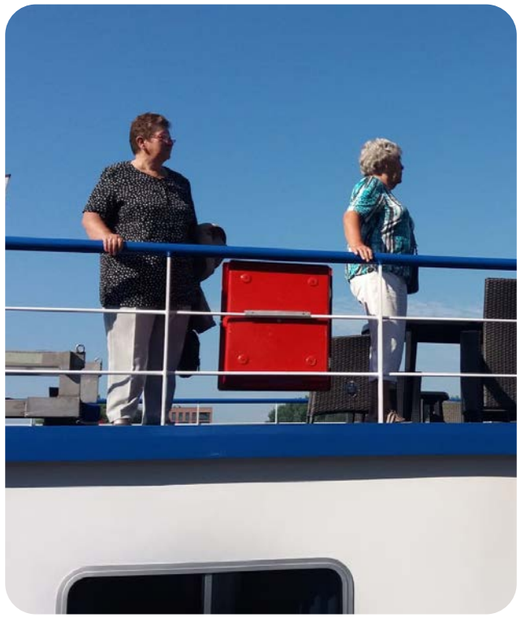

op de Borobudur

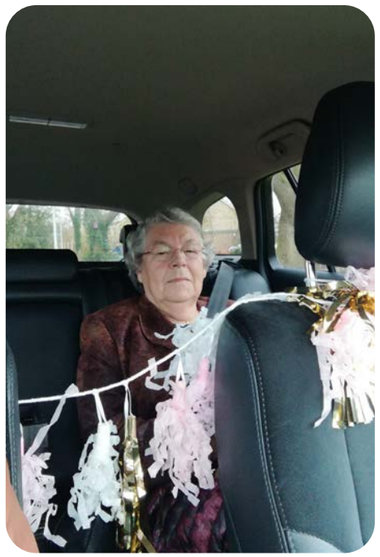

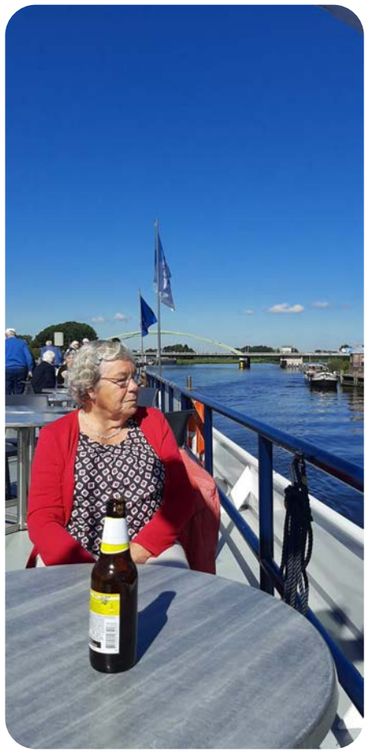
In 2020 en 2021 een andere verjaardag dan anders vanwege de corona maatregelen. Betsie werd met de auto rondgereden langs de kinderen.

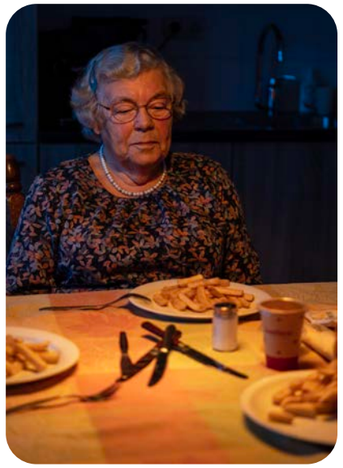

WIST JE DAT BETSIE ...

haar lievelingskleuren **groen** en **roze** zijn

haar lievelingseten **zelfgemaakte kippensoep** is

haar lievelingsdier een **hond** is

haar favoriete tv programma **Met het mes op tafel** is

van muziek houdt, dit is haar top 7:

scan mij

1. Gezang 390
Ik wil u o God mijn dank betalen
2. Tienduizend redenen tot dankbaarheid
3. Gezang 293
Wat de toekomst brengen moge
4. Tel uw zegeningen
5. Psalm 68 vers 10
Geloofd zij God met diepst ontzag!
6. Er schommelt een wiegje in het bloeiende hout
7. In 't groene dal

1 jaar ouder is dan de Libelle

Haar favoriete tijdschrift werd voor het eerst op 13 april 1934 uitgegeven. Betsie is een trouwe lezer, maar heeft nooit een eigen abonnement gehad. 'Anne-Wil' vindt ze de leukste rubriek om te lezen.

haar zwemdiploma heeft gehaald

en dat op 59 jarige leeftijd. Bij het afzwemmen waren dit de diploma eisen:

- 25 meter gekleed
- 75 meter borstzwemmen
- 50 meter rugzwemmen
- 1 minuut watertrappen

gezakkenrold is in Amsterdam

Samen met vrienden Gerrie en Jan v/d Kolk gaan Gerrit Jan en Betsie een dagje met de trein naar Amsterdam. Ondanks dat Betsie haar handtas gedurende deze dag strak tegen zich aan hield, is het een zakkenroller toch gelukt om in de tram ongemerkt de portemonnee te rollen. Eén van de kinderen werd die dag gebeld door de politie uit de hoofdstad. Iemand had de portemonnee van ma gevonden, zonder geldelijke inhoud maar met een telefoonnummer van één van de kinderen. Hierdoor kon de politie ons overdag op de hoogte stellen van de vondst. Het dagje uit was er gelukkig niet minder gezellig om geworden.

heel handig is

Behangen, verven, breien, naaien, kleding maken. Betsie kan het allemaal.

2 armen tegelijk in het gips heeft gehad

Dit ongeluk heeft zelfs de krant gehaald!

OUDLEUSEN — Een bijzonder ongeval deed zich vorige week voor te Oudleusen. Mevrouw B. S. alhier kwam binnenshuis zo ongelukkig te vallen, dat zij beide ellebogen brak. Zij kwam te struikelen over een (aaneengesloten) plastic bandje dat om een pak kranten had gezeten. Zo'n bandje vormt slechts een geringe cirkel, maar niettemin raakte mevrouw S. met haar beide voeten daarin. Dit had zij echter niet in de gaten en toen ze de volgende stap wilde zetten verloor ze haar evenwicht en viel ze voorover op de stenen vloer.

tot einde lagere schooltijd Beerdje heette

Haar nicht Dina Meijer uit Zwolle is haar Betsie gaan noemen. Ma kreeg van haar een speldje met Betsie erop. Die droeg Ma met trots. Thuis noemden ze Ma zussie. Gerrit Willem noemden ze broertje. En dan was er nog grote broer Jan.

BETSIE GAAT

MET DE TIJD MEE

In 90 jaar tijd is Betsie absoluut met de tijd meegegaan. De balpen en winkelwagen maar ook de computer, geldautomaat en walkman hebben allen hun intrede gedaan in de afgelopen 90 jaar. Whatsapp: één van de meer recente uitvindingen is natuurlijk niet meer weg te denken. Ook voor Betsie een handig communicatiemiddel om met familie en vrienden berichtjes te delen.

1935

1936

1937

1942

1946

1947

1948

HUIS HOUD BEURS

1950

1953

1954

1979

1974

1971

1967

1966

1965

1963

ASC DALFSEN

1962

1981

1971

1966

1965

1963

1982 :-) :-(;-)

1999

2005

2009

1991

1993

1995

1996

1998

2001

2002

2004

2005

2017

FAMILIESTUKKEN DOORGEVEN

WIEG

De wieg doet al jaren dienst. In de loop der jaren heeft de wieg een metamorfose gekregen met nieuwe bekleding en een nieuwe kleur.

KINDEREN

Hetty, Bert, Rie, Jan, Gerben,

Wouter, Alice, Edith, Carla, Ronald

KLEINKINDEREN

Harold, Gert, Ilse, Jeroen, Richard

ACHTERKLEINKINDEREN

Elize, Sara, Leah, Evie, Kaj, Sem, Finn

Ronald in de wieg, 1974

Richard in de wieg, 1995

Sara, Evie en Kaj

Het dopen van Hetty in 1955 en Gert in 1986

Betsie met achterkleindochter Elize, 2013

DOOPJURK

De doopjurk gaat al heel wat jaren mee in de familie Stokvis.

KINDEREN

Hetty, Bert, Rie, Jan, Gerben,

Wouter, Alice, Edith, Carla, Ronald

KLEINKINDEREN

Linda, Gert, Ilse

ACHTERKLEINKINDEREN

Sara, Leah

DE KUNST VAN 90 JAAR WORDEN

8 GOUDEN TIPS

90 JAAR DIE LEEFTIJD IS NIET VOOR IEDEREEN WEGGELEGD. DE MEESTEN DIE DIT LEZEN HOPEN DIE LEEFTIJD NOG TE BEREIKEN. BETSIE GAAT ONS VOOR, DUS WE KUNNEN HET NODIGE VAN HAAR LEREN. OP DE VOLGENDE PAGINA'S EEN AANTAL TIPS DIE KUNNEN HELPEN OM GEZOND EN GELUKKIG OUD TE WORDEN.

01

EET GEZOND

Eet voornamelijk verse, onbewerkte voedingsmiddelen zoals groenten, fruit, volle granen, magere eiwitten en gezonde vetten.

tip van oma

drink 's avonds een kopje warme chocolademelk

02

BLIJF FYSIEK ACTIEF

Regelmatige lichaamsbeweging kan helpen bij het behouden van een gezond gewicht, het verbeteren van de cardiovasculaire gezondheid, het bevorderen van de sterkte van botten en spieren en het verminderen van stress.

03

HOU JE GEEST ACTIEF

Blijf mentaal uitgedaagd door bijvoorbeeld te lezen, puzzelen, leren van nieuwe vaardigheden of een nieuwe taal te leren.

tip van oma

Plan een vaste rummikubmiddag met een vriend(in). Leg centen in voor de verloren punten en je spaart zo een leuk bedrag om samen een dagje uit te gaan!

04

BEHEERS STRESS

Praktijken zoals meditatie, yoga of diepe ademhalingsoefeningen kunnen stress verminderen en de geest tot rust brengen.

05

SLAAP VOLDOENDE

Een goede nachtrust is belangrijk voor het herstellen van het lichaam en de geest.

tip van oma

Overdag een dutje is een prima idee om even op te laden.

06

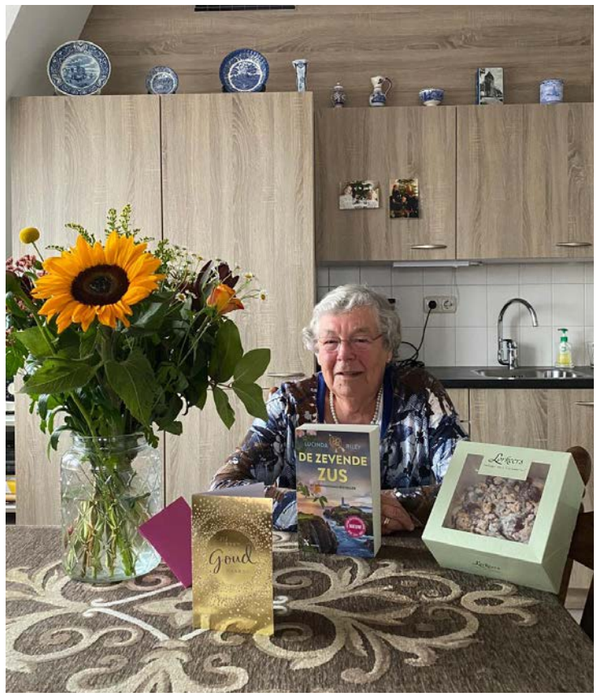
BLIJF SOCIAAL ACTIEF

Sociale interactie en connectie met andere mensen kunnen bijdragen aan geestelijk welzijn en een gevoel van doel en betekenis in het leven.

07

VERMIJD SLECHTE GEWOONTEN

Stoppen met roken, beperken van alcoholgebruik en het vermijden van overmatige blootstelling aan de zon kunnen bijdragen aan een gezondere levensstijl en een langer leven.

08

BLIJF POSITIEF EN DANKBAAR!

Een optimistische kijk op het leven en een positieve houding kunnen bijdragen aan een geestelijk welzijn en een gezonde levensstijl.

‘Ik ben vooral heel blij. Met iedereen om me heen en dat ik nog gezond ben. Dus vooral dankbaar, heel dankbaar.’

Disclaimer: Het volgen van deze tips is geen garantie voor een lang en gezond leven, maar kan wel bijdragen aan een gezondere levensstijl.

HMMMM LEKKER

advocaat

Paascake met advocaat glazuur

INGREDIËNTEN
voor 20 plakken

- 200 gr. ongezouten roomboter
- 1 pak Koopmans Boerencake
- 4 Eieren
- 6 el (eetlepels) Advocaat
- 140 gr Poedersuiker
- 140 gr Paaseitjes (klein, gevarieerd)

BEREIDING

1. Verwarm de oven voor (elektrisch 160°C / hetelucht 150°C) en vet de cakevorm in.
2. Klop de boter (200 g) met de mixer in een beslagkom zacht en romig.
3. Voeg de cakemix Koopmans Boerencake (1 pak) en de eieren (4 stuks) in één keer toe. Roer het geheel met de mixer op de laagste stand in 1 minuut tot een glad geheel. Klop daarna op de hoogste stand in 3 minuten tot een luchtig cakebeslag.
4. Doe het cakebeslag in de cakevorm en bak de cake in 60 à 70 minuten gaar en goudbruin.
5. Haal de cake uit de bakvorm en laat de cake op een rooster afkoelen.
6. Doe de advocaat (6 el) in een kom, zeef de poedersuiker (140 g) erboven en roer door, zodat er een glad advocaatglazuur ontstaat.
7. Verdeel het advocaatglazuur over de paascake en garneer met de paaseitjes (140 g) of ander paaschocolade.

Cocktail

INGREDIËNTEN

- 50 ml advocaat
- 25 ml witte rum
- 25 ml melk
- 1 el suikerstroop
- Ijsblokjes

BEREIDING

1. Doe ijsblokjes in een cocktailshaker.
2. Voeg de advocaat, rum, melk en suikerstroop toe.
3. Schud de cocktailshaker krachtig gedurende ongeveer 30 seconden.
4. Giet de cocktail door een zeef in een cocktailglas en serveer direct. Garneer met aardbeien.

Paas tiramisu

BEREIDING

1. Klop de mascarpone en de slagroom met het zakje vanillesuiker en 75 ml advocaat met een mixer romig. Verdeel een beetje van het mengsel over de bodem van de glaasjes. Als de koffie is afgekoeld schenk je deze op een diep bord.
2. Breek de lange vingers in tweeën en doop deze één voor één een paar seconden in de koffie en verdeel dan een paar stukjes over het romige mengsel in de glaasjes. Druppel hier een klein beetje van de overige advocaat over en maak weer een nieuwe laag met het roommengsel, lange vingers gedoopt in espresso en een beetje advocaat.
3. Eindig met een laag van het roommengsel en besprenkel met wat extra advocaat. Breek 2 lange vingers in tweeën en steek deze bovenin het mengsel. Snijd of sla de chocolade paaseitjes in stukjes en kruimel deze over de paastiramisu.
4. Je kunt deze tiramisu direct serveren of een dag in de koelkast bewaren.

INGREDIËNTEN
voor 4 personen

- 250 gr mascarpone
- 100 ml advocaat
- 250 ml slagroom
- 1 zakje vanillesuiker
- 2 kopjes espresso
- 18 lange vingers
- 2 chocolade eitjes

Benodigdheden
4 glaasjes

HEEL VEEL

VERJAARDAGEN

januari

20 Naëlle (2004)

februari

1 Lidy (1995)
9 Ilse (1988)
10 Ellemijn (1999)
15 Marlies (1993)

maart

5 Dalena (2007)
9 Ellis (2001)
22 Finn (2023)
23 Monique (1978)

april

1 Richard (1995)
2 Arin (1990)
9 Dick (1954)
11 Betsie (1933)
18 Elize (2013)
21 Ronald (1974)
22 Thom (2000)
26 Wouter (1965)

mei

1 Rie (1958)
2 Hetty (1955)
5 Robbin (1992)
7 Marloes (1989)

juni

15 Edith (1968)
16 Dennis (1988)
26 Leah (2016)

juli

2 Bas (1986)
4 Sem (2021)
11 Bert (1956)
Gerben (1963)
12 Linda (1985)
18 Sara (2015)
19 Annemiek (1966)
30 Gerrit Jan (1928)†

augustus

2 Jan v. Leussen (1951)
16 Harold (1975)
17 Gert (1986)
27 Walt (2010)

september

8 Tobias (1988)
13 Suzanne (1982)
Evie (2017)
21 Timon (2010)
27 Jettie (1959)

oktober

13 Lennard (2001)
14 Kaj (2019)
22 Edwin (1968)
31 Stan (2005)
Iris (2005)

november

6 Janneke (1961)
15 Jeroen (1992)
17 Herben (1962)
Arjen (1988)
18 Jan Stokvis (1960)
24 Manon (2003)
29 Zaïra (2008)
30 Leonie (1996)

december

5 Menoa (2005)
8 Lisanne (1994)
14 Benjamin (2006)
21 Alice (1966)
Brian (1991)
23 Carla (1971)
Carlo (1977)

90 jaar BETSIE!

90 jaar BETSIE! is een speciale en eenmalige jubileum editie ter gelegenheid van de 90e verjaardag van Betsie Stokvis-Meijer